EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 31.5.2018
COM(2018) 387 final

2018/0212 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zřízení evropské funkce investiční stabilizace

{SEC(2018) 277 final} - {SWD(2018) 297 final} - {SWD(2018) 298 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Ve svém projevu o stavu Unie za rok 2017 a průvodním prohlášení o záměru prezident Juncker oznámil úmysl Komise předložit konkrétní návrhy na vytvoření rozpočtové položky pro eurozónu v rámci rozpočtu Unie, která bude mimo jiné zajišťovat stabilizační funkci. Myšlenka byla dále rozvedena ve sdělení Komise o nových rozpočtových nástrojích pro stabilní eurozónu v rámci Unie, která je součástí balíčku iniciativ prohloubení hospodářské a měnové unie v Evropě[1]. Balíček vychází především ze zprávy pěti prezidentů o dokončení hospodářské a měnové unie v Evropě ze dne 22. června 2015[2] a diskusního dokumentu Komise o prohloubení hospodářské a měnové unie z 31. května 2017[3].

Prohloubení hospodářské a měnové unie (HMU) a modernizace veřejného financování EU jsou klíčovými prvky v diskusi o budoucnosti Evropy zahájené bílou knihou Komise z 1. března 2017[4]. To je dále zdůrazněno v diskusním dokumentu o budoucnosti financí EU ze dne 28. června 2017[5]. V současném klíčovém okamžiku nastal prostor pro příležitost uvést v život konkrétní návrhy směřující do budoucnosti, a to jak ve vztahu k budoucnosti HMU, tak k veřejným financím EU, které pomohou s řešením identifikovaných výzev.

Přidaná hodnota Evropy je podstatou diskuse o evropských veřejných financích. Zdroje EU lze využít k financování evropských veřejných statků. Přínos z těchto statků bude mít EU jako celek a jednotlivé členské státy je samostatně nedokáží zajistit. V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality by měla EU podniknout kroky, pokud to nabízí vyšší hodnotu za každé euro daňového poplatníka ve srovnání s kroky učiněnými na celostátní, regionální nebo místní úrovni.

Prohloubení HMU je dobré jako pro eurozónu, tak pro EU jako celek. Integrovanější a výkonnější eurozóna by přinesla další stabilitu a prosperitu všem v EU a současně by zajistila, že ekonomický hlas Evropy bude v globálním světě lépe slyšet. Funkce stabilizace, jeden z nových rozpočtových nástrojů představených ve sdělení Komise se snaží o sledování některých specifických potřeb členských států eurozóny, jakož i členských států, které jsou na cestě k přistoupení k euru, které se podílejí na mechanismu směnných kurzů v souladu s čl. 140 odst. 1 SFEU, přičemž současně zohledňuje širší potřeby a snažení členských států EU. Přitom se rovněž snaží o maximalizaci synergií mezi stávajícími a budoucími nástroji tak, jak budou představeny Komisí v květnu 2018 v rámci jejích návrhů k víceletému finančnímu rámci EU po roce 2020.

Prohloubení hospodářské a měnové unie vyžaduje rozhodné kroky jednotlivých členských států, jakož i odpovídající podporu ze strany rozpočtových nástrojů a koordinačních nástrojů politiky EU. Toto vytvoření stabilizačních funkcí patří k představám zlepšení využití rozpočtu EU jako způsobu posílení odolnosti vzájemně provázaných ekonomik, což by přispělo k

---

1 COM(2017) 822 final ze dne 6. prosince 2018.

2 „Dokončení evropské hospodářské a měnové unie“, zpráva vypracovaná Jeanem-Claudem Junckerem v úzké spolupráci s Donaldem Tuskem, Jeroenem Dijsselbloemem, Mariem Draghim a Martinem Schulzem, 22. června 2015.

3 COM(2017) 358, 28. června 2017.

4 COM(2017) 2025, 1. března 2017.

5 COM(2017) 358, 28. června 2017.

hospodářské a sociální soudržnosti. Pokrok dosažený zeměmi eurozóny i mimo ni při zavádění reforem a dosahování růstu bude přínosem pro všechny.

V souladu s podmínkami stanovenými ve finančním nařízení je EU zmocněna poskytovat výpůjčky a půjčky za účelem poskytování finanční pomoci. To platí zejména v případě správy půjček poskytnutých v rámci nástroje platební bilance na podporu členských států mimo eurozónu v případě potíží s jejich platební bilancí. Platí to rovněž pro půjčky poskytnuté v rámci evropského mechanismu finanční stabilizace. Vzhledem k tomu, že získané prostředky a odpovídající půjčky jsou vzájemně propojené operace, nemají žádný přímý dopad na rozpočet EU, pokud přijímající členský stát plní své povinnosti.

Zatímco rozpočet EU vždy podporoval rozvoj sociální a hospodářské soudržnosti a možnosti půjček dostupných na úrovni EU byly v posledních letech navýšeny, aby dokázaly reagovat na mimořádné okolnosti, makroekonomická stabilizace dosud nikdy nebyla výslovným cílem rozpočtu EU. Zkušenosti z krizových let rovněž ukázaly, že architektura a rozsah veřejných financí EU neodpovídá plně specifickým potřebám hospodářské a měnové unie - a to ani pro členské státy eurozóny, ani pro členské státy, které jsou na cestě k přistoupení k ní.

Na podporu členských států eurozóny při lepší reakci na rychle se měnící ekonomické okolnosti a stabilizaci jejich ekonomik v případě rozsáhlých asymetrických otřesů by měla být vytvořena funkce stabilizace. V důsledku sjednocení měnové politiky v prostoru s jednotnou měnou se změnily nástroje makroekonomické politiky, které mají v rukou zúčastněné členské státy. Přestože je každá země jiná a velikost a struktura hospodářství mají vliv na pravděpodobnost, že bude vystaveno otřesům, krize jasně ukázala, že prostředky dostupné jednotlivým členským státům eurozóny k absorpci dopadu velkých asymetrických otřesů jsou omezené a že některé z těchto států ztrácejí přístup na trhy, aby se mohly financovat samy. V některých případech to vyústilo v dlouhotrvající recesi a negativním vedlejším dopadům na jiné členské státy.

S ohledem na to a pod podmínkou souhlasu členských států lze nalézt způsoby rozvinutí sdílených rozpočtových nástrojů na úrovni EU, které mohou přispět ke stabilitě eurozóny a přinést výhody EU jako celku. Pro zajištění jejich úspěšnosti a účinnosti a pro maximalizaci jejich efektivity pro daňového poplatníka je třeba tyto nástroje navrhnout plně v synergii s ostatními rozpočtovými nástroji existujícími v širším rámci Unie. Navíc by mohl evropský mechanismus stability (EMS) nebo jeho právní nástupce ve formě Evropského měnového fondu v budoucnosti převzít roli při podpoře makroekonomické stabilizace, pokud to budou požadovat členské státy eurozóny, které jsou jeho podílníky.

Navrhované nařízení o zřízení evropské funkce investiční stabilizace (EISF) je jednou z iniciativ reagujících na požadavek zřídit stabilizační funkci, která by pomohla zmírnit dopady asymetrických otřesů a zabránit negativnímu přelévání uvedenému ve sdělení Komise „Nové rozpočtové nástroje pro stabilní eurozónu v rámci EU“[6]. Funkce stabilizace je určena pro členské státy eurozóny a měla by být otevřena pro členské státy mimo ni, pokud přistoupily k mechanismu směnných kurzů II na základě kladného rozhodnutí členů ERM II.

Iniciativa dostala formu návrhu na nařízení Evropského parlamentu a Rady v souladu s čl. 175 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Ustanovení čl. 175 třetího pododstavce SFEU umožňuje vytvoření nástroje na podporu způsobilých veřejných investic v členských státech, které čelí rozsáhlým asymetrickým otřesům, s cílem posílení soudržnosti.

[6] COM(2017) 822 final ze dne 6. prosince 2018.

Tento krok musí proběhnout mimo strukturální fondy, které neupravují specifické nástroje na podporu makroekonomické stabilizace tím, že by ochraňovaly veřejné investice v případě rozsáhlých asymetrických otřesů. Současně to nevylučuje opatření přijatá v rámci jiných politik Unie.

Členské státy mají zájem na dosažení a zachování vysoké kvality svých systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic. Návrh je proto doplněn o přílohu, která stanoví metodiku a kritéria pro posuzování takových systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic s cílem identifikovat, kde je třeba je posílit pro účely zvýšení dopadu veřejných investic a potenciální podpory v rámci navrhovaného nástroje.

V rámci tohoto návrhu je Komise zmocněna poskytnut finanční pomoc členskému státu, který čelí rozsáhlému asymetrickému otřesu, nasmlouváním výpůjček na finančních trzích nebo s účastníky finančních operací s cílem takové výnosy dále půjčit na podporu členského státu, aby zachoval své způsobilé veřejné investice. Navíc se předpokládá subvence úrokových sazeb vztahující se na náklady úrokových sazeb vzniklých v důsledku půjčky přijímajícímu členskému státu.

Rozhodnutí Komise poskytnout podporu v rámci nástroje je podmíněno tím, že příslušný členský stát bude plnit přísná kritéria způsobilosti vycházející z plnění rozhodnutí a doporučení v rámci fiskálního a makroekonomického dohledu. Je třeba připomenout, že členské státy by měly prosazovat zdravou fiskální politiku a v dobách větší hospodářské prosperity vytvářet fiskální rezervy. Kritéria pro aktivaci podpory v rámci nástroje vycházejí z dvojí podmínky pro aktivaci týkající se nezaměstnanosti. Ta byla zvolena z toho důvodu, že silný růst míry nezaměstnanosti členských států je relevantním ukazatelem dopadu velkého asymetrického otřesu na konkrétní členský stát.

Navíc povinnost použít získanou podporu na investice do cílů politiky v rámci nařízení o společných ustanoveních a na zachování průměrné úrovně veřejných investic během posledních pěti let zabezpečuje, že cíl navrženého nařízení, a to že rozsáhlý asymetrický otřes nezpůsobí ohrožení soudržnosti, by mohl být dosažen.

Návrh rovněž zahrnuje vzorce pro automatické stanovení výše podpory formou půjček a subvence úrokových sazeb. S ohledem na složku půjčky, je její výše stanovena s přihlédnutím k maximální úrovni způsobilých veřejných investic, kterým lze podporu poskytnout, a závažnosti rozsáhlého asymetrického otřesu.

Předpokládá se nicméně, že diskreční pravomoc Komise navýšit půjčku do maximální úrovně způsobilých veřejných investic bude omezená a jasně definovaná. Maximální úrovně jsou rovněž stanoveny na základě vzorce, který odráží poměr způsobilých veřejných investic vůči HDP v EU po dobu pěti let před okamžikem, kdy příslušný členský stát o podporu požádal, a HDP příslušného členského státu za stejné období.

Navrhované nařízení je doprovázeno návrhem mezivládní dohody, v níž se členské státy dohodnou na převodu příspěvků členských států do fondu na podporu stabilizace zřízeného tímto nařízením, které jsou vypočteny na základě podílu na měnových příjmech přerozdělených jejich národním centrálním bankám. Hlavním účelem tohoto fondu financovaného z příspěvků členských států je financovat subvence úrokových sazeb, na něž mají členské státy nárok. Tyto subvence úrokových sazeb kryjí 100 procent úrokových nákladů vzniklých v důsledku půjček.

Podrobná kritéria způsobilosti a aktivace, jakož i vzorce pro výpočet podpory formou půjčky a subvencí úrokových sazeb umožní rychlý a hladký rozhodovací postup Komise.

Není vyloučeno, že evropský mechanismus stability (EMS) nebo jeho právní nástupce v určitém okamžiku v budoucnosti samostatně rozhodne o poskytnutí podpory, která bude paralelní s nástrojem zřízeným v souladu s navrhovaným nařízením. V takovém případě se bude Komise snažit o zajištění, aby tato pomoc byla poskytnuta způsobem v souladu s navrhovaným nařízením.

Aby se zajistila taková případná paralelní interakce mezi jakoukoli budoucí pomocí z EMS a tímto nástrojem, návrh umožňuje Komisi přijmout v omezeném počtu oblastí akty v přenesené pravomoci. Předpokládá se, že akty v přijaté v přenesené pravomoci budou regulovat výměnu informací ve vztahu k důležitým prvkům půjčky v rámci tohoto režimu. Dále je stanovena možnost přijímat akty v přenesené pravomoci pro doplnění nebo změnu navrhovaného nařízení stanovením pravidel komplementarity mezi pomocí z EMS a částkami podpory EISF vypočtenými na základě navrhovaného nástroje a pro zajištění poskytnutí subvence úrokových sazeb v případě úrokových nákladů vzniklých v důsledku pomoci z EMS.

Je rovněž důležité připomenout, že nástroj EISF zřízený navrhovaným nařízením by měl být vnímán jako první krok v tom, co by se během doby mělo rozvinout na dobrovolný pojistný mechanismus pro účely makroekonomické stabilizace. Tento mechanismus by měl vycházet z dobrovolných příspěvků členských států eurozóny a měl by mít kapacitu pro poskytování půjček. Revize navrhovaného nařízení se předpokládá po pěti letech od jeho vstupu v platnost a má jej posoudit a řešit případné problémy.

Tento návrh stanoví datum použitelnosti ode dne 1. ledna 2021 a je předkládán v Unii skládající se z 27 členských států, a to v souladu s oznámením záměru Spojeného království vystoupit z Evropské unie a Euratomu na základě článku 50 Smlouvy o Evropské unii, který obdržela Evropská rada dne 29. března 2017.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Nástroj EISF upravený návrhem nařízení je v souladu s jinými nástroji v rámci politiky soudržnosti. Nástroj doplňuje programy podporované Unií v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti, Evropského sociálního fondu, Evropského námořního a rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, které v posledních letech představovaly více než polovinu celkových veřejných investic, čímž významně přispěly ke zrychlování procesu, díky němuž regiony a země v celé EU dohánějí své hospodářské i sociální zpoždění. V tomto ohledu je třeba připomenout, že bylo dosaženo silnější provázanosti mezi prioritami evropského semestru a programy podporované Unií v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti, Evropského sociálního fondu, Evropského námořního a rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, a to zavedením podmínek *ex-ante* a makroekonomických podmínek prostřednictvím nařízení o společných ustanoveních[7]. Podobné podmínky stanoví způsobilost pro podporu z nástroje EISF. Nástroj EISF navíc doplňuje jiné nástroje na úrovni EU, které mohou konkrétně pomoci změkčit ekonomické otřesy na celostátní nebo místní úrovni, jako je Fond solidarity Evropské unie, který poskytuje finanční pomoc členským státům/regionům postiženým velkými katastrofami, a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, který

[7] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013.

poskytuje podporu lidem, kteří ztratili zaměstnání v důsledku rozsáhlých strukturálních změn ve vzorcích světového obchodu nebo v důsledku globální hospodářské a finanční krize.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Nástroj v rámci navrhovaného nařízení je v souladu s pravidly koordinace hospodářské politiky, včetně Paktu o stabilitě a růstu. Způsobilost v rámci nástroje EISF je předem podmíněna plněním rozhodnutí a doporučení v rámci fiskálního a makroekonomického dohledu. Evropský semestr představuje hlavní nástroj koordinace hospodářských politik členských států na úrovni EU, v jehož rámci členské státy projednávají své hospodářské, společenské a rozpočtové priority, a pokrok je sledován ve stanovených lhůtách během roku. Ve vztahu k evropskému semestru slouží Pakt o stabilitě a růstu a postup při makroekonomické nerovnováze k zajištění zdravých veřejných financí a zabránění riziku nerovnováhy. Navíc optimálním využitím flexibility zabudované do stávajících pravidel Paktu o stabilitě a růstu, se posílila vazba mezi investicemi, strukturálními reformami a fiskální odpovědností, přičemž byly lépe zohledněny cyklické ekonomické podmínky, kterým členské státy čelí.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem tohoto návrhu je čl. 175 třetí pododstavec Smlouvy o fungování EU. Pro uplatnění tohoto článku musí být splněny tři podmínky, které byly dodrženy.

První podmínkou je, že konkrétní kroky musí přispět k posílení hospodářské, společenské a uzemní soudržnosti. Navrhované nařízení stanoví základní rámec umožňující poskytnutí finanční pomoci členským státům eurozóny a členským státům mimo ni, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II), na podporu způsobilých veřejných investic ve formě půjček a subvencí úrokových sazeb pro zmírnění rozsáhlých asymetrických otřesů a posílení soudržnosti. Tento nástroj je doplňkovým nástrojem, který pomáhá přijímajícím členským státům chránit veřejné investice podporující růst v případě makroekonomické nestability. To pak dále pomáhá ulehčení ekonomické korekce v příslušných členských státech eurozóny a napomáhá jim v návratu na cestu udržitelného růstu, místo prohlubování a prodlužování recese, která má negativní dopad na jejich hospodářskou a sociální soudržnost. Nástroj by se měl aktivovat v případě rozsáhlých asymetrických otřesů v členském státě nebo několika členských státech, po dosažení limitů dalších mechanismů a vnitrostátních politik, a pod podmínkou splnění přísných kritérií způsobilosti na základě rámce fiskálního a makroekonomického dohledu Unie. Navíc by byla podpora v rámci nástroje, pro dosažení účinnosti, zaměřena na podporu způsobilých veřejných investic podporujících oblasti v rámci fondů ESI. Řešení dopadů rozsáhlých asymetrických otřesů prostřednictvím nástrojů na podporu zachování míry veřejných investic tak přispívá k posílení hospodářské a sociální soudržnosti.

Druhou podmínkou je, že opatření je třeba provést mimo strukturální fondy. Ani strukturální fondy, ani žádné jiné specifické nástroje nejsou určeny k makroekonomické stabilizaci v případě rozsáhlých asymetrických otřesů formou zachování veřejných investic v členském státě. Potřeba takového nástroje vychází z faktických prvků, neboť ani strukturální reformy, automatické fiskální stabilizátory, samostatná opatření fiskální politiky, ani jednotná měnová politika Eurosystému, nedokáží plně zmírnit rozsáhlé makroekonomické otřesy.

Za třetí, tímto návrhem nejsou dotčena opatření přijatá v rámci jiných politik Unie. Způsobilost pro jakoukoliv podporu v souladu s nástrojem je zejména výslovně podmíněna plněním rozhodnutí a doporučení stanovených v rámci fiskálního a makroekonomického dohledu Unie v souladu s ustanoveními hlavy VIII části III SFEU.

Opatření v souladu s čl. 175 třetím pododstavcem SFEU, která jsou určena na posílení hospodářské, společenské a územní soudržnosti, mohou být navržena takovým způsobem, že potřebné podmínky způsobilosti pro podporu mohou splňovat pouze některé členské státy, pokud takové omezení vychází z objektivních důvodů. V souladu s článkem 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) patří mezi klíčové cíle podpora hospodářské, společenské a územní soudržnosti a vytvoření hospodářské a měnové unie. Měnová unie, díky samotné povaze své stávající architektury, nemá možnost mírnit rozsáhlé asymetrické otřesy pomocí mechanismu, který by umožnil efektivně zajistit zachování úrovně veřejných investic členskými státy. Absence kanálů pro úpravu měnové politiky a směnných kurzů na vnitrostátní úrovni omezuje dostupné nástroje pro řešení asymetrických otřesů v členských státech eurozóny a přenáší tak případnou reakci pro řešení takového otřesu na zbývající vnitrostátní nástroje hospodářské politiky, a sice strukturální reformy a fiskální politiku, nicméně mnohem silněji na jednotnou měnovou politiku. Ačkoliv členské státy mimo eurozónu nesou nadále odpovědnost za svou vnitrostátní měnovou politiku a směnné kurzy, ty, které v dohledné budoucnosti přijmout euro a budou se účastnit mechanismu směnných kurzů (ERM II) v rámci plnění svých povinností týkajících se dosažení hospodářské a měnové unie, jsou již *de facto* omezeny v uplatnění svých směnných kurzů a měnových politik.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Hospodářská stabilita hospodářské a měnové unie (HMU) a členských států, které přijaly euro, má celounijní rozměr. Členské státy eurozóny jsou hospodářsky intenzivně propojeny. Mělo by se zabránit tomu, aby hospodářské otřesy a výrazný hospodářský pokles způsobily situace hlubšího a širšího tlaku s negativním dopaden na hospodářskou a sociální soudržnost. Nicméně v důsledku architektury HMU s centrální jednotnou měnovou politikou, ale decentralizovanou fiskální politikou na vnitrostátní úrovni, nemají členské státy eurozóny dostatečnou možnost izolovaně vstřebat rozsáhlé asymetrické otřesy. Existuje potřeba posílit dostupnost nástrojů v okamžiku, kdy HMU čelí kritickým problémům, když v jednotlivých členských státech dojde k rozsáhlým hospodářským otřesům. Ačkoliv členské státy mimo eurozónu nesou nadále odpovědnost za svou vnitrostátní měnovou politiku a směnné kurzy, ty, které v dohledné budoucnosti přijmout euro a budou se účastnit mechanismu směnných kurzů (ERM II) v rámci plnění svých povinností týkajících se dosažení hospodářské a měnové unie, jsou také již *de facto* omezeny v uplatnění svých směnných kurzů a měnových politik. Finanční a následná hospodářská krize v eurozóně zvýraznila silné limity fungování automatických fiskálních stabilizátorů a samostatných opatření fiskální politiky na vnitrostátní úrovni, a to i u členských států s nízkou úrovní veřejného dluhu a zdánlivě zdravými veřejnými financemi. To vedlo k procyklické fiskální politice, která byla nepříznivá pro kvalitu veřejných financí, a zejména pak pro veřejné investice. Ze sledu událostí rovněž vyplynulo, že je přikládána přílišná váha tomu, aby jednotná měnová politika zajistila stabilizaci v závažné hospodářské situaci. Tato zjištění ukazují na potřebu vytvořit společný nástroj na úrovni Unie, který pomůže absorbovat otřesy s cílem zabránit zvětšování rozdílů v makroekonomickém výkonu členských států eurozóny, jakož i členských států mimo ni účastnících se mechanismu směnných kurzů (ERM II), přičemž tyto rozdíly ohrožují hospodářskou a sociální soudržnost.

Cíle navrhovaného nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu opatření lépe dosaženo na úrovni Unie v souladu s článkem 5 odst. 3 SEU.

- **Proporcionalita**

Účelem návrhu je podpořit veřejné investice s cílem posílit soudržnost v členských státech, které čelí rozsáhlým asymetrickým otřesům. Stanovuje zjednodušený rámec pro poskytování finanční pomoci formou půjček a subvencí úrokových sazeb. Nástroj je doplňujícím nástrojem vedle stávajících nástrojů Unie pro financování tvorby pracovních míst, růstu a investici, nástrojů vnitrostátní fiskální politiky, ale i finanční pomoci pro překonání krizových období, jako jsou EFSM a ESM.

Rozhodovací proces umožňuje Komisi rychlou a hladkou mobilizaci a rozdělení podpory na základě splnění jasně definovaných kritérií způsobilosti a kritérií pro aktivaci, jakož i kritérií pro stanovení, které veřejné investice mají podporu získat.

Současně návrh nejde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle spočívajícího v reakci na rozsáhlé asymetrické otřesy podporou veřejných investic. Na jakoukoliv podporu v rámci navrhovaného nástroje se vztahují přísná kritéria způsobilosti na základě plnění rozhodnutí a doporučení v rámci fiskálního a makroekonomického dohledu Unie a jasně definované kritérium pro aktivaci na základě dvojí podmínky pro aktivaci týkající se nezaměstnanosti. Přijímající členský stát má navíc povinnost využít poskytnutou pomoc na způsobilé veřejné investice, které podpoří cíle politiky nařízení o společných ustanoveních. Předpokládá se kontrolní a nápravný mechanismus. Výše půjček a subvencí úrokových sazeb se stanoví na základě vzorce, který řádně zohledňuje maximální úroveň způsobilých veřejných investic, jež mohou získat podporu, jakož i závažnost rozsáhlého asymetrického otřesu. Navíc s ohledem na zajištění, aby se co nejvíce členských států mohlo kvalifikovat pro podporu formou půjčky v rámci nástroje, je stanoven strop, kterým je fungování zbývajících dostupných prostředků v rozpočtu EU. Subvence úrokových sazeb pokrývají úrokové náklady vzniklé členským státům v důsledku půjček získaných v rámci nástroje. Nakonec s ohledem na posílení dopadu veřejných investic a potenciální podpory v rámci režimu se předpokládá proces na posílení kvality systémů a postupů veřejných investic členských států.

- **Volba nástroje**

Tento akt má formu nařízení, neboť vytváří nový nástroj, který přispívá k makroekonomické stabilizaci a musí být závazný jako celek a přímo použitelný ve všech členských státech.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Hodnocení navrhovaného mechanismu vychází především na interní odborné znalosti. Pro hodnocení potenciální funkce stabilizace nebo pojistného mechanismu proběhly simulace pomocí dat z minulosti (1985 až 2017). Tento přístup je v souladu s normami vyplývajícími z odborné literatury na toto téma (Carnot a kol. 2017; Arnold a kol. 2018; Claveres a Stráský, 2018). Stabilizační dopad jak funkce stabilizace, tak pojistného mechanismu je hodnocen prostřednictvím simulací makroekonomického modelu (QUEST vyvinutý Komisí a často využívaný k hodnocení dopadu politických reforem). Výsledky jsou v souladu s podobnými analýzami prováděnými MMF (Arnold a kol., 2018). Obecněji byla zohledněna relevantní

literatura zaměřená na ekonomiku a politiku odůvodňující funkci stabilizace. Byly rovněž zohledněny diskuse na úrovni Unie.

- **Posouzení dopadů**

Tento návrh je podpořen posouzením dopadů. Dne 27. dubna 2018 Výbor pro kontrolu regulace vydal k návrhu kladné stanovisko s výhradami. *[vyžaduje se uvedení hyperodkazu na stanovisko Výboru pro kontrolu regulace]* Problémy, a které upozornilo stanovisko Výboru pro kontrolu regulace, byly zohledněny v pracovním dokumentu útvarů komise obsahujícím posouzení dopadů *[vyžaduje se uvedení hyperodkazu na stanovisko Výboru pro kontrolu regulace]*. Hlavní možnost politiky a interakce s dalšími nástroji byly dále rozebrány, a to včetně složení a uspořádání financování. Zde uvádíme podrobnější popis závěrů k upřednostňované možnosti. Samostatná příloha pracovního dokumentu útvarů Komise obsahujícího posouzení dopadů dále podrobněji popisuje změny provedené na základě stanoviska Výboru pro kontrolu regulace.

Posouzení dopadů přezkoumalo tři možnosti politiky pro funkci stabilizace, a to kromě možnosti č. 1, kterou je *status quo*:

Možnost č. 2 odpovídá režimu výpůjček a půjček zaměřených na veřejné investice. Centrální zástupce, tj. Evropská unie, by poskytovala půjčky společně s omezenými granty pro členské státy zasažené rozsáhlými otřesy s cílem zachovat aktivity veřejných investic. Z větší části odpovídá návrhu Komise týkající se evropské funkce investiční stabilizace.

Možnost č. 3 představuje pojistný mechanismus. Ve fondu by se shromažďovaly pravidelné příspěvky, zejména v běžných podmínkách a v příznivém hospodářském období, nebo vlastní zdroje. Pokud bude členský stát zasažen rozsáhlým otřesem, získal by podporu ve formě výplat/grantů. Pravděpodobně by byla zapotřebí omezená kapacita výpůjček zajišťující důvěryhodné a nepřetržité činnosti.

Možnost č. 4 je vyhrazena rozpočtu pro eurozónu. Souhrnný rozpočet by se primárně nezaměřoval na hospodářskou stabilizaci, ale spíše na poskytování evropských veřejných statků. Nicméně závislost na cyklických příjmech (např. daň z příjmů právnických osob) a proticyklických výdajích (např. příspěvky v nezaměstnanosti) by pravděpodobně přispěla k makroekonomické stabilizaci prostřednictvím automatických stabilizátorů na úrovni EU. Navíc by bylo možné předpokládat samostatné prvky, které by dále podpořily stabilizační vlastnosti.

Evropská funkce investiční stabilizace (možnost č. 2) by přispěla k cíli soudržnosti zajištěním finanční podpory v případě rozsáhlých asymetrických otřesů s dopadem na členský stát. Tato podpora by se zaměřila na veřejné investice v prioritních sektorech a byla by podmíněna splněním hospodářských podmínek pro aktivaci a podmínek způsobilosti. Takové poskytnutí podpory zajistí silnou pobídku na ochranu klíčových veřejných investic a tím udrží výdaje na přiměřené úrovni, která je nezbytná pro budoucí hospodářský růst. Výsledky, jež by tento režim přinesl, by byly v ostrém rozporu s předchozí krizí, kdy v některých zemích došlo k výraznému krácení veřejných investic. Dopad makroekonomické stabilizace je u této možnosti omezen skutečností, že podpora má formu půjčky. Ve srovnání s rozsáhlým otřesem by členský stát přesto čelil volbě mezi podpůrnou činností prostřednictvím deficitních výdajů nebo kontrolou růstu jeho veřejného dluhu. Přesto by se tato volba zmírnila, neboť členský stát by získal přístup k levnějšímu financování než na trhu. Navíc poskytování financování EU může představovat významný signál pro účastníky trhu, což může působit jako katalyzátor pro zabránění ztrátě přístupu na trh a pro plnohodnotný finanční ozdravný program. Tato možnost je v souladu s požadavky zákazu trvalých převodů v tom smyslu, že

půjčky by ze své podstaty poskytovaly dočasnou podporu a příslušný členský stát by byl povinen je splatit. Tato podmínka je mimořádně důležitá. V tomto ohledu zůstávají názory zúčastněných stran na potřebu a formu funkce stabilizace rozděleny, zejména ve světle obav týkajících se neutrality působení mezi jednotlivými zeměmi. Možnost č. 2 je tedy politicky lépe přijatelná, minimálně v blízké budoucnosti.

Pojistný mechanismus (možnost č. 3) by nabídl výraznější výplaty v případě rozsáhlého asymetrického otřesu s dopadem na členský stát v případě splnění hospodářských podmínek pro aktivaci a podmínek způsobilosti. Tyto „výplaty pojistného“ by výrazně omezily krátkodobé volby mezi činností podpory a kontrolou růstu příslušného dluhu a deficitu, kterým by příslušný členský stát čelil. Za nepříznivých okolností by tak výplaty byly doplňkem pro automatické stabilizátory členských států. Usnadnily by provádění hladší a více proticyklické fiskální politiky během celého cyklu, což by bylo přínosné i pro kvalitu vnitrostátních veřejných financí a zabránilo by to prudkým nárůstům a poklesům veřejných investic. V závislosti na stanovených parametrech by tato možnost mohla nabídnout silný dopad na stabilizaci poptávky, a to i v případě omezených částek příspěvků. Možnost č. 3 však představuje poměrně velkou výzvu, pokud jde o sladění z hlediska neutrality členských států, neboť některé členské státy by čerpaly výplaty častěji než jiné, například proto, že jejich hospodářství má tendenci k vyšší volatilitě. Některé charakteristiky návrhu by mohly být důležité pro zlepšení cíle státní neutrality, jako například vyšší příspěvky v hospodářsky příznivém období (které by zajistily, že ekonomiky s vyšší volatilitou by přispívaly více, což by vedlo k rychlejšímu vytvoření rezerv) a formou hodnocení zkušeností (příspěvky upravované v závislosti na předchozím využití). Nicméně podpora zúčastněných stran se v této fázi zdá být u této možnosti nevyvážená, neboť některé strany se domnívají, že je spojena s příliš mnoha riziky a překračuje rámec přiměřené reakce na dané výzvy.

Rozpočet pro eurozónu (možnost č. 4) by přispěl ke stabilizaci velkých otřesů prostřednictvím automatických fluktuací s cyklem příjmů a/nebo výdajů příslušného rozpočtu. Účinnost tohoto mechanismu závisí na cyklické citlivosti složení rozpočtu a jeho velikosti. Dopady možnosti č. 4 by šly poněkud dále než zajištění funkce stabilizace, neboť úplný rozpočet znamená přesun kompetencí rozdělování na straně příjmů a výdajů z vnitrostátní na evropskou úroveň, a to navíc vedle stávajícího rozpočtu EU. Vytvoření takového rozpočtu by proto vyžadovalo silnou politickou vůli a shodu. Pro posouzení obsahu této možnosti a zajištění politické přijatelnosti se budou vyžadovat další úvahy a diskuse.

Je nutno poznamenat, že různé možnosti politiky se vzájemně nevylučují a lze je kombinovat. V této fázi představuje evropská funkce investiční stabilizace (možnost č. 2) upřednostňovanou možnost. Znamenala by výrazný příspěvek k plnění cílů vymezených v části 4 zprávy o posouzení dopadů. V důsledku toho byla tato možnost uchována Komisí jako součást jejího návrhu. Pojistný mechanismus (možnost č. 3) může nabídnout velmi efektivní stabilizační vlastnosti a pod podmínkou vhodného návrhu dokáže zajistit soulad se zásadou státní neutrality, nicméně je nutné další zamyšlení a diskuse pro zhodnocení jeho životaschopnosti a zvýšení jeho politické přijatelnosti. Pojistný mechanismus by výrazně posílil architekturu HMU a měl by tak velký přínos. Zatímco Komise v této fázi nepředkládá formální návrh, pojistný mechanismus by se měl zvážit v rámci funkce stabilizace jako balíček doplňující možnost č. 2 a představující nadstavbu k ní. Takový balíček by vytvořil konzistentní soustavu, která by zajistila výraznou stabilizaci. Možnost č. 4 může nabídnout určité stabilizační charakteristiky, jejichž rozsah nicméně do značné míry závisí na její velikosti a složení, nicméně je nutné další zamyšlení a diskuse pro zhodnocení jejího obsahu a zvýšení její politické přijatelnosti.

Dopad režimu investiční stabilizace (možnost č. 2) a pojistný mechanismus (možnost č. 3) by byly dle výše uvedených skutečností především makroekonomické povahy. Navíc možnost č. 2, nástroj investiční stabilizace, by zlepšila složení veřejných financí ochranou fungování veřejných investic. Díky tomu částečně zahrnuje i dimenzi uchovávání/rozvíjení dovedností a přináší tak i další společenské výhody. U možnosti č. 3, pojistného mechanismu, by byl environmentální a společenský dopad poměrně nepřímý a těžko hodnotitelný. U možnosti č. 4, rozpočtu pro eurozónu, je pravděpodobné, že ekologický a společenský dopad by byl pozitivní, nicméně definice této možnosti není dostatečně podrobná, aby umožnila hloubkové hodnocení.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh by mohl mít rozpočtové důsledky. Půjčky, které by mohla Komise poskytnout v souladu s tímto navrhovaným nástrojem členským státům, představují funkci s pevným stropem 30 mld. EUR. Půjčky jako takové představují podmíněný závazek pro rozpočet EU v případě, že by se členský stát dostal do prodlení se splácením půjčky poskytnuté v rámci režimu.

Subvence úrokových sazeb by byla financována fondem na podporu stabilizace tvořeným ročními příspěvky členských států na základě podílu národní centrální banky každého z členských států eurozóny na měnových příjmech Eurosystému. Stejná referenční hodnota by se uplatnila na členské státy mimo eurozónu, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II). Z tohoto důvody by tyto příspěvky členských států představovaly vnější účelově vázané příjmy a neměly by dopad na rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Akt upravuje podávání zpráva a přezkum jeho uplatňování každých pět let. Za tímto účelem by Komise měla předložit hodnotící zprávu, která posuzuje, kromě jiného, účinnost nařízení, jakož i jeho příspěvek k provádění hospodářských politik členských států eurozóny takovým způsobem, aby posilovaly soudržnost v Unii, napomáhaly dosažení strategie Unie pro růst a zaměstnanost, jakož i k veřejným investicím v členských státech eurozóny využívajících podpory v souladu s aktem. Zpráva by se měla rovněž zabývat vhodností rozvoje pojistného mechanismu, jehož úkolem je makroekonomická stabilizace. Pokud to bude považováno za vhodné, ke zprávě bude připojen návrh změn tohoto aktu. Zpráva bude předložena Evropskému parlamentu, Radě a Euroskupině.

Hodnocení proběhne v souladu s body 22 a 23 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016[8], v níž tři orgány potvrdily, že hodnocení stávající legislativy a politiky by mělo poskytnout základ pro hodnocení dopadu možností pro další opatření. Hodnocení posoudí dopady programu na základě ukazatelů/cílů programu a podrobné analýzy míry, do jaké je program považován za relevantní, účinný, efektivní, poskytující dostatečnou přidanou hodnotu EU a zda je v souladu s dalšími politikami EU. Budou zahrnovat poučení ze zkušeností pro identifikaci případných nedostatků/problémů nebo případného potenciálu pro další zlepšení akcí nebo jejich výsledků a jako pomůcky pro maximalizaci jejich využití/dopadu.

[8] Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016, Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Část I navrhovaného nařízení (články 1 a 2) upravuje zřízení evropské funkce investiční stabilizace (EISF) jakožto nástroje finanční pomoci v souladu s článkem [220] revidovaného finančního nařízení na podporu veřejných investic pro členské státy, které čelí rozsáhlému asymetrickému otřesu, přičemž jejich cílem je posílení soudržnosti. Dále stanoví formy, které by tato finanční pomoc měla mít, a to půjčky a subvence úrokových sazeb. Tato část navíc klade důraz na skutečnost, že nařízení by se mělo vztahovat na členské státy eurozóny, jakož i členské státy mimo ni, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II). Tato část rovněž stanoví nejdůležitější definice používané v aktu.

Část II navrhovaného nařízení (články 3 až 5) obsahuje kritéria, která by členský stát musel splnit, aby získal podporu z EISF. Je třeba odlišovat dva druhy kritérií.

Za prvé, navrhovaný akt obsahuje kritéria způsobilosti na základě plnění rozhodnutí a doporučení v rámci fiskálního rámce Unie stanoveného v čl. 126 odst. 8 a čl. 126 odst. 11 SFEU a nařízení (EU) č. 1466/97, jakož i v rámci makroekonomického dohledu upraveného nařízením (EU) č. 1176/2011. Mělo by být rovněž stanoveno, že pokud se na členský stát eurozóny vztahuje makroekonomický ozdravný program, nebude moci čerpat podporu v rámci tohoto režimu, ale že veškeré finanční potřeby na podporu veřejných investic budou řešeny v rámci režimu. Stejný systém se v rámci působnosti navrhovaného aktu předpokládá pro členské státy mimo eurozónu, které čerpají podporu platební bilance. Nakonec, pokud by členský stát souhlasil s uzavřením mezivládní dohody o financování subvence úrokových sazeb, platba ročního příspěvku by představovala kritérium způsobilosti, které by musel členský stát splnit, než by mohl v rámci režimu čerpat subvence úrokových sazeb.

Za druhé se předpokládá, že kritéria aktivace by zajistila včasnou a efektivní aktivaci podpory z EISF. Taková aktivace by byla stanovena na základě dvojí podmínky pro aktivaci týkající se nezaměstnanosti, která vychází jak z míry nezaměstnanosti členského státu ve srovnání s minulým průměrem, tak ze změny nezaměstnanosti ve srovnání s určitým prahem v minulém roce. Za prvé, volba kritéria pro aktivaci na základě míry nezaměstnanosti je zvažována z několika důvodů. Míra nezaměstnanosti slouží jako vynikající ukazatel hospodářského cyklu. Navíc dopady otřesu na veřejné finance mají tendenci se zpožďovat oproti růstovému cyklu nicméně více či méně odpovídají cyklu nezaměstnanosti. Zpoždění odrážející použití míry nezaměstnanosti nebude oslabovat užitek stabilizačního účelu nástroje, neboť členské státy budou muset nejdříve uplatnit své automatické stabilizátory a politiky. Za druhé, využití dvojí podmínky pro aktivaci by znamenalo větší míru jistoty, že příslušný členský stát skutečně čelí rozsáhlému asymetrickému otřesu s prvkem dočasnosti, který je specifický pro příslušnou zemi. Dvojí podmínka pro aktivaci by rovněž umožnila zaměření podpory na období značného hospodářského zhoršení. Dvojí podmínka pro aktivaci by se zaměřila na situace, kdy roste míra nezaměstnanosti.

Tato část rovněž upravuje povinnost členského státu přijímajícího pomoc v rámci tohoto navrhovaného nařízení investovat podporu do způsobilých veřejných investic, tj. na tvorbu hrubého fixního kapitálu vládními institucemi na podporu cílů politiky stanovených v nařízení o společných ustanoveních a na sociální investice (vzdělávání a odborná příprava), jakož i na zachování úrovně veřejných investic obecně ve srovnání s průměrnými veřejnými investicemi během posledních pěti let. S ohledem na druhý prvek by Komise měla mít určitou diskreční pravomoc při hodnocení, zda zasáhnout v situacích, kdy se veřejné investice v členském státě vyvíjejí neudržitelným způsobem. Měl by být stanoven korekční mechanismus, aby se zabránilo nezpůsobilým výdajům a tomu, aby Unie nesla odpovědnost za nezpůsobilé půjčky. To se zdá nezbytné na ochranu finančních zájmů Unie. V případě, že členský stát nebude toto kritérium respektovat, Komise by měla možnost požadovat částečné nebo úplné vrácení

půjčky a rozhodnout o tom, že v případě vrácení půjčky nebude mít příslušný členský stát možnost využít subvence úrokových sazeb. Výsledky této kontroly by měly být předloženy veřejnosti.

Část III navrhovaného nařízení (články 6 až 8) obsahuje postup urychleného poskytování podpory z EISF. Na základě žádosti by měla Komise ověřit splnění kritérií způsobilosti a kritérií pro aktivaci a rozhodnout i o podmínkách podpory ve formě půjčky. Měla by rozhodnout o prvcích, jako jsou výše, průměrná doba splatnosti, stanovení ceny, lhůta dostupnosti podpory. Přijímající členský stát by měl mít rovněž právo na subvenci úrokových sazeb při splácení půjčky nebo v okamžiku, kdy jsou splatné platby úroků. Tato část aktu rovněž stanovuje formu podpory z EISF.

Část IV navrhovaného nařízení (články 7 až 10) stanoví především finanční krytí na nástroje. Pokud jde o půjčky, Komise by měla být schopna sjednávat výpůjčky na finančních trzích s účelem jejich dalšího poskytnutí příslušnému členskému státu. Takové výpůjčky by byly omezeny fixním stropem ve výši 30 mld. EUR. S ohledem na subvenci úrokových sazeb, tato by měla sloužit k vyrovnání nákladů na úroky, které příslušnému členskému státu vzniknou v důsledku půjčky. Komise by měla mít možnost využít na jejich financování fond na podporu stabilizace. Tato část rovněž stanoví vzorce, které by měla Komise použít ke stanovení výše půjček a subvence úrokových sazeb v rámci nástroje EISF.

S ohledem na komponentu půjček tohoto nástroje je třeba rozlišovat mezi vzorcem pro stanovení maximální úrovně způsobilých veřejných investic (*Is*), které mohou získat podporu, a vzorcem pro výpočet výše podpory (*S*) ve formě půjčky. Oba vzorce jsou vzájemně propojeny. Maximální úroveň způsobilých veřejných investic (*Is*), která by měla získat podporu prostřednictvím EISF by měla být stanovena automaticky na základě vzorce, který sleduje poměr způsobilých veřejných investic k HDP v EU během období pěti let před podáním žádosti o podporu členským státem a HDP příslušného členského státu za stejné období. Tato maximální výše by měla být rovněž úměrně přizpůsobena dle dostupných prostředků, konkrétně pak dle fixního stropu stanoveného v nařízení. Maximální výše podpory formou půjčky by měla být rovněž automaticky stanovena na základě vzorce, který zohledňuje maximální úroveň způsobilých veřejných investic, které mohou získat podporu, a závažnost rozsáhlého asymetrického otřesu. Půjčka by měla být rovněž přizpůsobena v závislosti na závažnosti otřesu. Výši půjčky lze navýšit až do maximální úrovně způsobilých veřejných investic (*Is*) v případě mimořádně závažného rozsáhlého asymetrického otřesu. Pro tyto účely bude jako ukazatel sloužit zvýšení čtvrtletní míry nezaměstnanosti členského státu. Podpora formou půjčky bude omezena 30 procenty zbývajících dostupných prostředků v rámci stropu stanoveného pro kalibraci půjček dle dostupných prostředků v rozpočtu EU, aby bylo zajištěno, že co nejvíce členských států bude způsobilých získat podporu v rámci tohoto nástroje.

Výše subvence úrokových sazeb by měla být stanovena pevným procentem úrokových nákladů vzniklých členskému státu ve vztahu k půjčce poskytnuté v rámci tohoto nástroje.

Tato část navrhovaného nařízení rovněž upravuje potenciální zapojení evropského mechanismu stability (EMS) nebo jeho právního nástupce v budoucnosti, pokud tento bude v budoucnosti rovněž samostatně rozhodovat o poskytnutí finanční pomoci na podporu veřejných investic za účelem makroekonomické stabilizace. Komise by se proto měla snažit zajistit, aby byla tato pomoc poskytnuta za podmínek odpovídajících podmínkám, které jsou upraveny tímto návrhem nařízení. Zmocnění pro Komisi by mělo předpokládat možnost přijímat akty v přenesené pravomoci na doplnění návrhu nařízení s ohledem na výměnu informací o různých prvcích půjček a pravidlech stanovení komplementarity mezi pomocí

ESM a podporou v rámci tohoto nástroje vypočtené na základě vzorců pro půjčky a subvence úrokových sazeb.

Část V navrhovaného nařízení (články 11 až 16) obsahuje procesní pravidla pro rozdělení a provedení podpory formou půjčky v rámci tohoto nástroje. Konkrétněji obsahuje pravidla pro operace rozdělení, výpůjčky a půjčky, náklady a správu půjček. Nakonec jsou zde upravena pravidla kontroly.

Část VI navrhovaného nařízení (články 17 až 19) upravuje zřízení fondu na podporu stabilizace (fond) a jeho použití. Prostředky fondu by měly pocházet z příspěvků členských států v souladu s mezivládní dohodou, která stanoví metodu jejich výpočtu a pravidla ohledně jejich převodu. V případě členských států eurozóny by měly být příspěvky vypočteny jako procento z měnových příjmů přerozdělených národní centrální bance členského státu eurozóny. Pro účely výpočtu příspěvků by měla ECB každý rok nejpozději do 30. dubna sdělit Komisi částku měnových příjmů každé z národních centrálních bank. Pro členské státy mimo eurozónu, které spadají do oblasti působnosti navrhovaného aktu, by měly jako základ pro výpočet příspěvku členského státu sloužit měnové příjmy v rámci Eurosystému. Uplatnit by se měl speciální klíč. Pokud dojde k uzavření mezivládní dohody, čerpání subvence úrokových sazeb členským státem by měla být podmíněna zaplacením ročního příspěvku členským státem.

Fond by se měl využívat pouze k vyplácení subvencí úrokových sazeb. Poskytnutí takové subvence by mělo být podmíněno dostupností zdrojů ve fondu a měl by být zaveden systém odkladu plateb pro případ, že dostupné zdroje nebudou dostatečné. Komise by měla spravovat fond na základě opatrné a bezpečné investiční strategie.

Část VII navrhovaného aktu (článek 20) upravuje hodnocení kvality systémů a postupů členských států v oblasti veřejných investic, které provádí Komise. Toto hodnocení by mělo být průvodním opatřením za účelem zesílení dopadu veřejných investic a podpory z EISF. Podrobná metodika je upravena v příloze k navrhovanému nařízení a vychází z nejmodernějších postupů používaných MMF a OECD.

Část VIII navrhovaného nařízení (články 21 až 23) upravuje pravidla pro přenesení pravomoci, podávání zpráv a přezkum a vstup navrhovaného nařízení v platnost. Pokud jde o pravidelné podávání zpráv, Komise by měla mimo jiné posuzovat vhodnost rozvoje pojistného mechanismu pro účely makroekonomické stabilizace a to, zda zahrnout sociální investice do vzdělávání a odborné přípravy do definice způsobilých veřejných investic, jakmile budou k dispozici spolehlivé číselné údaje.

2018/0212 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zřízení evropské funkce investiční stabilizace

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 175 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[9],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[10],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[11],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ke klíčovým cílům Unie patří v souladu se Smlouvami propagace hospodářské, sociální a územní soudržnosti a vytvoření hospodářské a měnové unie (HMU).

(2) Posílení hospodářské soudržnosti mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, by přispělo ke stabilitě měnové unie a k harmonickému vývoji Unie jako celku.

(3) Členské státy by měly vést své hospodářské politiky a měly by je koordinovat tak, aby dosáhly cíle posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti.

(4) Bezprecedentní finanční krize a hospodářský pokles, které zasáhly svět a eurozónu, ukázaly, že nástroje dostupné v eurozóně, jako jsou jednotná měnová politika, automatické fiskální stabilizátory a samostatná opatření fiskální politiky na vnitrostátní úrovni, nejsou dostatečné k tomu, aby dokázaly absorbovat rozsáhlé asymetrické otřesy.

(5) Pro ulehčení makroekonomického přizpůsobení a zmírnění rozsáhlých asymetrických otřesů ve stávajícím institucionálním uspořádání, členské státy, jejichž měnou je euro, a ostatní členské státy, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II), musí silně spoléhat na zbývající nástroje hospodářské politiky, jako jsou automatické fiskální stabilizátory a další samostatná fiskální opatření, což přizpůsobení celkově ztěžuje. Postup krize v eurozóně rovněž naznačuje silné spoléhání na to, že jednotná měnová politika zajistí makroekonomickou stabilizaci za závažných makroekonomických okolností.

(6) Finanční krize vyvolala procyklické fiskální politiky, což bylo nepříznivé pro kvalitu veřejných financí, a zejména pak pro veřejné investice. Tento nedostatek naopak

---

9 Úř. věst. C , , s. .

10 Úř. věst. C , , s. .

11 Úř. věst. C , , s. .

přispěl k velkým rozdílům v makroekonomickém výkonu mezi členskými státy a ohrozil tak soudržnost.

(7) Aby se v budoucnosti zabránilo tomu, že rozsáhlé asymetrické otřesy způsobí hlubší a širší zátěžové situace a oslabování soudržnosti, jsou zapotřebí další nástroje.

(8) Aby členské státy, jejichž měnou je euro, mohly zejména lépe reagovat na rychle se měnící ekonomické okolnosti a stabilizovat své ekonomiky ochranou veřejných investic v případě rozsáhlých asymetrických otřesů, je třeba zřídit evropskou funkci investiční stabilizace (EISF).

(9) Možnost využívat EISF by neměly mít pouze členské státy, jejichž měnou je euro, ale i členské státy, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II).

(10) EISF by měla představovat nástroj, který doplňuje vnitrostátní fiskální politiky. Je třeba připomenout, že členské státy by měly prosazovat zdravou fiskální politiku a v dobách prosperujícího hospodářství vytvářet fiskální rezervy.

(11) Rámec pro určování priorit reforem v členských státech a sledování jejich provádění představuje na úrovni Unie evropský semestr koordinace hospodářských politik. Na podporu těchto reformních priorit vypracovávají členské státy vlastní národní víceleté investiční strategie. Tyto strategie by se měly předkládat spolu s ročními národními programy reforem jakožto způsob ke stanovení a koordinování prioritních investičních projektů, které mají být podporovány z vnitrostátních a/nebo unijních finančních prostředků. Měly by rovněž sloužit k tomu, aby se financování z Unie využívalo jednotným způsobem a aby se maximalizovala přidaná hodnota finanční podpory, která má být poskytnuta v relevantních případech zejména z programů podporovaných Unií v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti, Evropského sociálního fondu+, Evropského námořního a rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, EISF a InvestEU.

(12) Další podporu vedle podpory poskytované z EISF by mohly poskytnout Evropský mechanismus stability (ESM) nebo jeho právní nástupce.

(13) Podpora z EISF by měla být poskytována, pokud jeden nebo několik členských států, jejichž měnou je euro, nebo členských států, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II), čelí rozsáhlému asymetrickému otřesu. Změny míry nezaměstnanosti jsou silně korelovány s výkyvy hospodářského cyklu v každém z členských států. Silné zvýšení míry nezaměstnanosti členského státu na rámec jeho dlouhodobých průměrů proto představuje jasný ukazatel rozsáhlého otřesu v konkrétním členském státě. Asymetrické otřesy mají podstatně silnější dopad na jeden nebo více členských států než na průměr členských států.

(14) Aktivace podpory z EISF by proto měla záviset na splnění dvojí podmínky pro aktivaci, která vychází jak z míry nezaměstnanosti členského státu ve srovnání s minulým průměrem, tak ze změny nezaměstnanosti ve srovnání s určitou referenční hodnotou.

(15) Přísná kritéria způsobilosti na základě plnění rozhodnutí a doporučení v rámci fiskálního a hospodářského dohledu Unie po dobu dvou let před podáním žádosti o podporu z EISF by měla být splněna členskými státy, které požadují podporu z EISF, aby byl příslušný členský stát pobízen k uplatňování obezřetné rozpočtové politiky.

(16) Členské státy, jejichž měnou je euro, které využívají finanční podporu v rámci ESM, evropského mechanismu finanční stabilizace (EFSM) nebo Mezinárodního měnového fondu (MMF) a které spadají do makroekonomického ozdravného programu ve

smyslu čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 472/2013[12], by neměly mít možnost čerpat podporu z EISF, neboť jejich finanční potřeby, včetně zachování veřejných investic, jsou řešeny prostřednictvím poskytnuté finanční pomoci.

(17) Členské státy s výjimkou, které čerpají podporu platební bilance ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 332/2002[13], by neměly využívat podporu z EISF, neboť jejich finanční potřeby, včetně zachování veřejných investic, jsou řešeny prostřednictvím podpory poskytnuté ze systému střednědobé finanční pomoci.

(18) Podpora EISF by měla mít formu půjček pro příslušné členské státy. Tento nástroj by jim poskytl financování k tomu, aby bylo i nadále možné realizovat veřejné investice.

(19) Kromě půjček by měla být příslušným členským státům poskytnuta subvence úrokových sazeb na pokrytí úrokových nákladů vzniklých v souvislosti s takovými půjčkami, jako je specifická podpora v souladu s článkem 220 finančního nařízení. Taková subvence úrokových sazeb by nabídla dodatečnou podporu paralelně s půjčkami pro členské státy, které čelí asymetrickému otřesu a zhoršeným finančním podmínkám na finančních trzích.

(20) Za účelem rychlého poskytování podpory z EISF by měla být pravomoc poskytovat půjčky, jakmile jsou splněna kritéria způsobilosti a kritéria pro aktivaci, a přijímat rozhodnutí o udělení subvencí úrokových sazeb svěřena Komisi.

(21) Členské státy by měly podporu získanou v rámci EISF investovat na způsobilé veřejné investice a na obecné zachování úrovně veřejných investic ve srovnání s průměrnou úrovní veřejných investic během posledních pěti let, aby bylo zajištěno naplnění cílů prosazovaných tímto nařízením. V tomto ohledu se očekává, že by členské státy měly dát přednost zachování objemu způsobilých investic do programů podporovaných Unií v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti, Evropského sociálního fondu, Evropského námořního a rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.

(22) Za tímto účelem by měla Komise posoudit, zda příslušný členský stát tyto podmínky dodržel. V případě nedodržení by měl příslušný členský stát vrátit část poskytnuté půjčky nebo celou tuto půjčku a neměl by mít právo na získání subvence úrokových sazeb.

(23) Maximální úroveň způsobilých veřejných investic, které by měly získat podporu prostřednictvím půjčky z EISF v daném členském státě, by měla být stanovena automaticky na základě vzorce, který sleduje poměr způsobilých veřejných investic k hrubému domácímu produktu (HDP) v Unii během období pěti let před tím, než členský stát podal žádost o půjčku, a jeho HDP za stejné období. Maximální úroveň způsobilých veřejných investic by měla být rovněž přizpůsobena pomocí faktoru přizpůsobení (α) s ohledem na fixní stropy rozpočtu Unie. Tento faktor byl s ohledem na nedávnou krizi stanoven tak, aby, pokud by tento mechanismus existoval, bylo možné příslušným členským státům poskytnout veškerou podporu z EISF.

(24) Výše půjčky z EISF by měla být rovněž automaticky stanovena na základě vzorce, který zohledňuje, za prvé, maximální úroveň způsobilých veřejných investic, které

---

[12] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 472/2013 ze dne 21. května 2013 o posílení hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy eurozóny, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi (Úř. věst. L 140, 27.5.2013, s. 1).

[13] Nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1).

mohou získat podporu v rámci EISF, a, za druhé, závažnost rozsáhlého asymetrického otřesu. Podpora stanovená na základě tohoto vzorce by rovněž měla být upravena v závislosti na závažnosti otřesu pomocí faktoru (β). Tento faktor byl stanoven tak, aby byla příslušnému členskému státu poskytnuta maximální podpora v případě, že otřes zvýší nezaměstnanost o více než 2,5 procentních bodů. Půjčku EISF by bylo možné zvýšit až do maximální úrovně způsobilých veřejných investic v případě mimořádně silného asymetrického otřesu, který se odrazí v dalších ukazatelích pozice členského státu v hospodářském cyklu (např. průzkumy důvěry) a hlubší analýze makroekonomické situace (prováděné zejména v rámci makroekonomických prognóz a evropského semestru). S cílem zajistit, aby podporu v rámci EISF mohlo čerpat co nejvíce členských států, půjčka pro členský stát by neměla překročit 30 procent zbývajících prostředků dostupných v rámci stropu stanoveného pro kalibraci půjčky z EISF vzhledem k prostředkům dostupným v rámci rozpočtu Unie.

(25) Výše subvence úrokových sazeb EISF by měla být stanovena procentem úrokových nákladů vzniklých členskému státu ve vztahu k půjčce poskytnuté z EISF.

(26) Pro financování subvence úrokových sazeb by měl být založen fond na podporu stabilizace. Fond na podporu stabilizace by měl být tvořen příspěvky členských států, jejichž měnou je euro, a dalších členských států, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II).

(27) Jak stanovení výše příspěvku členských států do fondu na podporu stabilizace, tak jejich převod by se měly řídit mezivládní dohodou, která bude uzavřena mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, a dalšími členskými státy, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II). Dohoda by měla stanovit, že příspěvky členských států pro všechny členské státy se vypočtou na základě podílu národních centrálních bank těch členských států, jejichž měnou je euro, na měnových příjmech Eurosystému. U členských států, které se účastní ERM II, by měl být pro určení příspěvků členských států stanoven speciální klíč. Při výpočtu těchto příspěvků by členským státům měla pomoci Komise. Za tímto účelem by měla Evropská centrální banka (ECB) sdělit Komisi částky měnových příjmů, na které mají národní centrální banky Eurosystému nárok.

(28) Po vstupu uvedené mezivládní dohody v platnost by byla platba subvence úrokových sazeb příslušnému členskému státu podmíněna převodem ročního příspěvku příslušného členského státu do fondu na podporu stabilizace. Platba subvence úrokových sazeb by byla podmíněna dostupností dostatečných finančních prostředků ve fondu na podporu stabilizace. Platba subvence úrokových sazeb z fondu na podporu stabilizace by byla odložena v případě, že by subvence úrokových sazeb pro konkrétní členský stát překročila 30 procent prostředků dostupných ve fondu na podporu stabilizace ve chvíli splatnosti takové částky.

(29) Komise by byla měla být pověřena bezpečnou a obezřetnou správou aktiv fondu na podporu stabilizace.

(30) Pro zesílení dopadu veřejných investic a potenciálu podpory z EISF by měla být zajištěna a v příslušných případech zvýšena kvalita systémů a postupů členských států v oblasti veřejných investic. Hodnocení Komise by mělo probíhat pravidelně a mělo by mít formu zprávy a v příslušných případech by mělo obsahovat doporučení ke zlepšení kvality systémů a postupů členských států v oblasti veřejných investic. Členský stát by si mohl od Komise vyžádat technickou pomoc. Komise by mohla vysílat technické mise.

(31) Aby se stanovila pravidla pro zapojení EMS nebo jeho právního nástupce do finanční pomoci poskytované paralelně s podporou Komise určenou na veřejné investice, Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o výměnu relevantních informací ve vztahu k půjčce z EISF, dopadu zapojení ESM do výpočtu výše podpory ESM a poskytnutí subvence úrokových sazeb z fondu na podporu stabilizace členskému státu na úrokové náklady vzniklé v důsledku finanční pomoci v rámci ESM. Komise by měla být rovněž oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci stanovující procento ve vzorci pro výpočet subvence úrokových sazeb, podrobná pravidla správy fondu na podporu stabilizace a obecné principy a kritéria pro investiční strategii. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016[14]. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(32) V souladu s body 22 a 23 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 je zapotřebí posoudit toto nařízení, zejména za účelem posouzení jeho účinnosti, jeho příspěvku k provádění hospodářských politik v členských státech a strategie Unie pro růst a zaměstnanost, jakož i s cílem stanovit další možný vývoj nezbytný pro vytvoření pojistného mechanismu, který by sloužil pro účely makroekonomické stabilizace. Toto posouzení bude provedeno na základě informací shromážděných prostřednictvím specifických požadavků na sledování, přičemž současně je třeba zabránit nadměrné regulaci a administrativní zátěži, zejména pokud jde o členské státy. Tyto požadavky mohou v příslušných případech zahrnovat měřitelné ukazatele jako základ pro posouzení dopadů nařízení.

(33) EISF by měla být považována za první krok v rozvoji na cestě k plnohodnotnému pojistnému mechanismu, který by zajišťoval makroekonomickou stabilizaci. V současné době by EISF vycházela z půjček a poskytování subvencí úrokových sazeb. Současně není vyloučeno, že by se ESM nebo jeho právní nástupce v budoucnosti zapojil do poskytování finanční pomoci na podporu veřejných investic členským státům, jejichž měnou je euro a které čelí negativním hospodářským podmínkám. Navíc by bylo možné v budoucnosti vytvořit pojistný mechanismus s kapacitou výpůjček založenou na dobrovolných příspěvcích členských států pro poskytování silného nástroje pro účely makroekonomické stabilizace proti asymetrickým otřesům.

(34) V souladu s finančním nařízením, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013, nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 a nařízením Rady (EU) 2017/1939 mají být finanční zájmy Unie chráněny prostřednictvím přiměřených opatření, včetně prevence, odhalování, nápravy a vyšetřování nesrovnalostí a podvodů, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených či nesprávně použitých finančních prostředků a případného ukládání správních sankcí. V souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 zejména může Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě za účelem zjištění podvodu, úplatkářství nebo jiného protiprávního jednání ohrožujícího finanční zájmy Unie. V souladu s nařízením Rady (EU)

[14] Úř věst. L 231, 12.5.2016, s. 1

2017/1939 může Úřad evropského veřejného žalobce vyšetřovat a stíhat podvody a jiné protiprávní jednání poškozující finanční zájmy Unie, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371. V souladu s finančním nařízením musí všechny osoby nebo subjekty, které přijímají finanční prostředky Unie, plně spolupracovat při ochraně finančních zájmů Unie, udělit Komisi, úřadu OLAF, Úřadu evropského veřejného žalobce a Evropskému účetnímu dvoru (EÚD) nezbytná práva a potřebný přístup.

(35) Na toto nařízení se vztahují horizontální finanční pravidla přijatá Evropským parlamentem a Radou na základě článku 322 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tato pravidla jsou stanovena ve finančním nařízení a stanoví zejména postupy pro sestavování a plnění rozpočtu prostřednictvím grantů, zadávání veřejných zakázek, udělování cen, nepřímého plnění a upravují kontroly odpovědnosti účastníků finančních operací. Pravidla přijatá na základě článku 322 SFEU se vztahují také na ochranu rozpočtu Unie v případě všeobecných nedostatků týkajících se dodržování zásad právního státu v členských státech, neboť dodržování zásady právního státu je nezbytným předpokladem pro řádné finanční řízení a efektivní financování z EU.

(36) Vzhledem k tomu, že cíl tohoto nařízení, tedy zřízení evropské funkce investiční stabilizace pro absorpci rozsáhlých asymetrických otřesů, které ohrožují hospodářskou a sociální soudržnost, nemohou v důsledku architektury HMU členské státy, které mají centrální měnovou politiku, avšak vlastní fiskální politiky, dosáhnout, ale lze jej díky rozsahu působnosti lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu s principem subsidiarity upraveným v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se zřizuje evropská funkce investiční stabilizace (EISF).

2. EISF poskytuje členskému státu, který čelí rozsáhlému asymetrickému otřesu, finanční pomoc formou půjček a subvencí úrokových sazeb na podporu veřejných investic.

3. Podporu z EISF mohou čerpat členské státy, jejichž měnou je euro, a členské státy, které se účastní mechanismu směnných kurzů uvedeného v čl. 140 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „dohodou“ mezivládní dohoda uzavřená mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, a ostatními členskými státy, které se účastní mechanismu směnných kurzů (ERM II), která stanoví výpočet a převod finančních příspěvků do fondu na podporu stabilizace;

2) „veřejnou investicí“ tvorba hrubého fixního kapitálu ve veřejném sektoru dle definice v příloze A nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013[15];

3) „způsobilou veřejnou investicí“: a) veřejná investice na podporu cílů politiky podle nařízení (EU) č. [XX] ze dne [XX] [*vložit odkaz na nové nařízení o společných ustanoveních]*[16] a b) veškeré výdaje v oblasti vzdělávání a odborné přípravy dle definice v příloze A nařízení (EU) č. 549/2013, které nespadají pod písmeno a);

4) „podporou z EISF“ finanční podpora Unie ve smyslu článku [220] finančního nařízení ve formě půjček a subvencí úrokových sazeb v rámci EISF na podporu způsobilých veřejných investic;

5) „systémy a postupy v oblasti správy veřejných investic“ vnitřní procesy členských států týkající se plánování, přidělování a provádění veřejných investic;

6) „strategií Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ záměry a sdílené cíle, jež slouží jako vodítka pro opatření členských států a Unie, vymezené v závěrech, které přijala Evropská rada dne 17. června 2010 jako přílohu I (nová evropská strategie pro zaměstnanost a růst – hlavní cíle EU), v doporučení Rady (EU) 2015/1184[17] ze dne 14. července 2015 o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Evropské unie a v rozhodnutí Rady (EU) 2016/1838[18], a v jakékoli revizi těchto záměrů a sdílených cílů.

ČÁST II
KRITÉRIA

Článek 3

Kritéria způsobilosti

1. Členský stát je způsobilý čerpat podporu z EISF, pokud se na něj nevztahuje:

a) rozhodnutí Rady, kterým se stanoví, že nebyla přijata žádná účinná opatření k nápravě nadměrného schodku podle čl. 126 odst. 8 nebo čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování Evropské unie, a to během dvou let před podáním žádosti o podporu z EISF;

b) rozhodnutí Rady podle čl. 6 odst. 2 nebo článku 10 nařízení Rady (EU) č. 1466/97[19], kterým se stanoví, že nebyla přijata žádná účinná opatření k řešení zjištěného významného odchýlení, a to během dvou let před podáním žádosti o podporu z EISF;

c) dvě po sobě jdoucí doporučení Rady v rámci téhož postupu při nerovnováze dle čl. 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011[20] z důvodu, že příslušný členský

---

15 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii (Úř. věst. L 174, 26.6.2013, s. 1).

16 [*Vložte správný odkaz na novou verzi nařízení o společných ustanoveních*]

17 Úř. věst. L 192, 18.7.2015, s. 27.

18 Úř. věst. L 280, 18.10.2016, s. 30.

19 Nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik (Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1).

stát nepředložil dostatečný plán nápravných opatření, a to během dvou let před podáním žádosti o podporu z EISF;

d) dvě po sobě jdoucí rozhodnutí Rady v rámci téhož postupu při nerovnováze dle čl. 10 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011, která konstatují nesplnění doporučení členským státem z důvodu, že nepřijal doporučená nápravná opatření, a to během dvou let před podáním žádosti o podporu z EISF;

e) rozhodnutí Rady schvalující makroekonomický ozdravný program v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 472/2013;

f) rozhodnutí Rady provádějící systém střednědobé finanční pomoci ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 332/2002[21].

2. Jakmile vstoupí dohoda v platnost, členský stát je oprávněn získat subvenci úrokových sazeb jen tehdy, splní-li své povinnosti v souladu s dohodou.

Článek 4

Kritéria pro aktivaci

1. U členského státu se má za to, že čelí rozsáhlému asymetrickému otřesu, pokud budou současně splněna tato kritéria pro aktivaci:

a) čtvrtletní míry nezaměstnanosti členského státu překračují průměrnou míru nezaměstnanosti v příslušném členském státě během 60 čtvrtletí předcházejících čtvrtletí, ve kterém byla žádost podána;

b) čtvrtletní míra nezaměstnanosti členského státu je o více než 1 procentní bod vyšší ve srovnání s mírou nezaměstnanosti zjištěnou pro stejné čtvrtletí předchozího roku.

2. Pro účely odstavce 1 se míra nezaměstnanosti stanoví odkazem na nařízení (ES) č. 577/98[22].

Vztahuje se zejména na míru nezaměstnanosti celkové populace, všech věkových kategorií, a to v procentním vyjádření ve vztahu k aktivní populaci.

3. Čtvrtletní míra nezaměstnanosti členského státu použitá pro účely odstavce 1 tohoto článku a čl. 8 odst. 1 písm. c) se očistí od sezónních vlivů.

Článek 5

Podporované investice

1. Členský stát přijímající podporu z EISF musí v kterémkoli příslušném roce, kdy získá půjčku z EISF:

a) investovat do způsobilých veřejných investic částku odpovídající alespoň výši půjčky z EISF;

---

[20] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy (Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 25).

[21] Nařízení Rady (ES) č. 332/2002 (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1).

[22] Nařízení Rady (ES) č. 577/98 ze dne 9. března 1998 o organizaci výběrového šetření v oblasti pracovních sil ve Společenství (Úř. věst. L 77, 14.3.1998, s. 3).

b) zachovat stejnou úroveň svých veřejných investic s ohledem na průměrnou úroveň svých veřejných investic v pěti předchozích letech.

Při přijímání rozhodnutí v souladu s čl. 6 odst. 2 však může Komise dospět k závěru, že je daná úroveň veřejných investic neudržitelná, a v takovém případě stanoví úroveň veřejných investic, která musí být zachována.

2. Rok následující po poskytnutí půjčky z EISF Komise posoudí, zda příslušný členský stát dodržel kritéria stanovená v odstavci 1. Komise zejména také ověří, v jakém rozsahu dotčený členský stát zachovává způsobilé veřejné investice do programů podporovaných Unií v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti, Evropského sociálního fondu, Evropského námořního a rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.

Pokud Komise po slyšení příslušného členského státu dospěje k závěru, že podmínky upravené v článku 1 nebyly dodrženy, přijme rozhodnutí, v němž:

a) požaduje předčasné splacení celé půjčky z EISF nebo případně její části; a

b) rozhodne, že příslušný členský stát nebude mít při splácení půjčky z EISF právo na získání subvence úrokových sazeb.

Komise přijme své rozhodnutí bez zbytečného odkladu a zveřejní je.

ČÁST III

POSTUP A FORMA PODPORY Z EISF

Článek 6

Postup poskytnutí podpory z EISF

1. Jestliže členský stát splňuje kritéria způsobilosti stanovená v článku 3 a pokud čelí rozsáhlému asymetrickému otřesu podle článku 4, může jednou ročně požádat Komisi o poskytnutí podpory z EISF. Členský stát potřebu podpory odůvodní.

Komise předložené žádosti posoudí a odpoví na ně v pořadí, v jakém byly doručeny. Jedná bez zbytečného odkladu.

2. Komise rozhodne o podmínkách podpory z EISF. Rozhodnutí obsahuje výši, průměrnou splatnost, vzorec stanovení ceny a lhůtu dostupnosti půjčky z EISF, jakož i výši subvence úrokových sazeb, jakož i další pravidla nezbytná pro poskytnutí podpory. Komise při rozhodování o podmínkách podpory z EISF zohlední výši, jež se považuje za udržitelnou ve smyslu čl. [210 odst. 3] nařízení (EU, Euratom) č. XX („finanční nařízení) v rámci stropu vlastních zdrojů pro prostředky na platby.

ČÁST IV

VÝŠE PODPORY Z EISF

Článek 7

Maximální výše půjček

Celková výše půjček, které mohou být členským státům poskytnuty na základě tohoto nařízení, je omezena na 30 miliard EUR jistiny.

Článek 8

Výše půjčky z EISF

1. Aniž by tím bylo dotčeno ustanovení odstavce 3, výše půjčky z EISF (S) se stanoví na základě tohoto vzorce:

$$S = \beta \times I_S \times (zvýšení\ nezaměstnanosti_{\text{ČS}} - prahová\ hodnota)$$
$$za\ předpokladu, že\ S \leq I_S$$

Pro účely tohoto vzorce se použijí tyto definice:

a) „β“ je 0,66;

b) „Is“ znamená maximální úroveň způsobilých veřejných investic, na které může EISF poskytnout podporu v příslušném členském státě uvedeném v odstavci 2;

c) „$zvýšení\ nezaměstnanosti$“$_{\text{ČS}}$ znamená zvýšení čtvrtletní míry nezaměstnanosti členského státu uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b) vyjádřené v procentních bodech;

d) „prahová hodnota“ znamená referenční hodnotu stanovenou v čl. 4 odst. 1 písm. b) vyjádřenou v procentních bodech.

Komise je nicméně oprávněna zvýšit půjčku z EISF (S) až do výše I_S, a to v případě mimořádné závažnosti rozsáhlého asymetrického otřesu, kterému příslušný členský stát čelí.

2. Maximální úroveň způsobilých veřejných investic, na které může EISF poskytnout podporu v členském státě (I_S)), se stanoví dle následujícího vzorce:

$$I_S = \alpha \times \frac{Průměr\ veřejných\ investic_{\text{EU}}}{HDP_{\text{EU}}} \times HDP_{\text{ČS}}$$

Pro účely tohoto vzorce se rozumí:

a) „α“ je 11,5;

b) „$\frac{Průměr\ veřejných\ investic_{\text{EU}}}{HDP_{\text{EU}}}$“ znamená poměr způsobilých veřejných investic vůči HDP v Unii v běžných cenách a v průměru za období plných pěti let před podáním žádosti o podporu z EISF v souladu s čl. 6 odst. 1;

c) „$HDP_{\text{ČS}}$“znamená HDP příslušného členského státu v běžných cenách a v průměru za období plných pěti let před podáním žádosti o podporu v souladu s článkem 6 odst. 1;

3. Půjčka z EISF nesmí překročit 30 procent dostupné částky uvedené v článku 7 po odečtení celkové výše nesplacených půjček poskytnutých v rámci EISF.

Článek 9

Výše subvencí úrokových sazeb poskytovaných z EISF

1. Subvence úrokových sazeb (IRS) poskytuje příspěvek na úrokové náklady půjčky z EISF, které členskému státu vzniknou. Výše subvence úrokové sazby poskytované z EISF se stanoví dle následujícího vzorce:

$$IRS = 100 \text{ procent of úrokových nákladů}_{ČS}$$

Pro účely tohoto ustanovení se „úrokovými náklady“ rozumí výše úroků na základě vzorce pro stanovení ceny, který vyplývá z rozhodnutí Komise uvedeného v čl. 6 odst. 2, s přihlédnutím k případnému refinancování v souladu s čl. 12 odst. 4.

2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem stanoveným v článku 21 za účelem změny tohoto nařízení, která spočívá ve stanovení procenta uvedeného v odstavci 1, jestliže se to s ohledem na plnění dohody nebo případné odložení plateb v souladu s čl. 18 odst. 2 jeví jako nezbytné.

Článek 10

Finanční podpora poskytovaná v rámci ESM nebo jeho právního nástupce

1. V případě, že ESM nebo jeho právní nástupce poskytují finanční podporu členskému státu na podporu způsobilých veřejných investic způsoby a za podmínek, jež jsou v souladu s tímto nařízením, Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem upraveným v článku 21, aby:

a) doplnila toto nařízení stanovením výměny informací mezi Komisí a ESM nebo jeho právním nástupcem s ohledem na prvky upravené v čl. 6 odst. 2;

b) doplnila toto nařízení stanovením pravidel komplementarity mezi finanční pomocí poskytovanou v rámci ESM a jeho právního nástupce a výší podpory z EISF vypočtenou v souladu s články 8 a 9;

c) pozměnila nebo doplnila články 9 a 18, aby umožnila poskytnutí subvence úrokových sazeb z fondu na podporu stabilizace členským státům na úrokové náklady vzniklé v souvislosti s finanční pomocí poskytnutou v rámci ESM nebo jeho právního nástupce členskému státu na podporu způsobilých veřejných investic.

ČÁST V
POSTUPY VYPLÁCENÍ A PROVÁDĚNÍ

Hlava I

Půjčky

Článek 11

Vyplácení půjčky

1. Půjčka EISF se zpravidla vyplácí v jedné splátce.

Článek 12

Operace výpůjček a půjček

1. Operace výpůjček a půjček se provádějí v eurech.

2. Jakmile Komise přijme rozhodnutí v souladu s článkem 6 odst. 2, je oprávněna půjčit si finanční prostředky na kapitálových trzích nebo u finančních institucí, a to v nejvhodnější dobu mezi plánovanými výplatami, s cílem optimalizovat náklady financování a zachovat na trzích svou pověst jako emitenta. Finanční prostředky, které byly získány, avšak dosud nebyly vyplaceny, jsou po celou dobu uchovávány na zvláštním peněžním účtu nebo na zvláštním účtu cenných papírů, s nimiž je nakládáno v souladu s pravidly pro mimorozpočtové operace a které nesmí být použity za jiným účelem, než je poskytnutí finanční podpory členským státům v rámci tohoto mechanismu.

3. Pokud členský stát obdrží půjčku z EISF s možností předčasného splacení a rozhodne se této možnosti využít, Komise podnikne nezbytné kroky.

4. Na žádost členského státu nebo z iniciativy Komise, a pokud okolnosti umožňují zlepšení úrokové sazby půjčky z EISF, Komise může refinancovat celou svou původní výpůjčku nebo její část nebo restrukturalizovat její příslušné finanční podmínky.

Článek 13

Náklady

Aniž je tím dotčeno ustanovení článku 9, náklady vzniklé Unii při uzavírání a provádění jednotlivých operací, nese členský stát, který přijímá půjčku z EISF.

Článek 14

Správa půjček

1. Komise zavede nezbytná opatření pro správu půjček, kterou vykonává ECB.

2. Příslušný členský stát je povinen otevřít speciální účet u své národní centrální banky pro správu přijaté podpory z EISF. Splatné částky jistiny s úrokem z půjčky z EISF převádí na účet u ECB čtrnáct pracovních dní (podle systému TARGET2) před odpovídajícím dnem jejich splatnosti.

Hlava II

Subvence úrokových sazeb

Článek 15

Vyplácení subvence úrokových sazeb

Aniž by tím bylo dotčeno ustanovení čl. 5 odst. 2 a článku 16, subvence úrokových sazeb se příslušnému členskému státu vyplatí v okamžiku, kdy členský stát půjčku z EISF nebo splatné úroky splatí.

Hlava III

Kontrola

Článek 16

Kontrola a audity

1. Aniž je tím dotčeno ustanovení článku 27 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, má Evropský účetní dvůr právo provádět v příslušném členském státě veškeré finanční kontroly nebo audity, jež považuje ve vztahu k řízení podpory z EISF za nezbytné.

2. Komise, včetně Evropského úřadu pro boj proti podvodům, má zejména právo vyslat své úředníky nebo řádně zplnomocněné zástupce, aby v příslušném členském státě provedli jakékoli technické či finanční kontroly nebo audity, které v souvislosti s podporou z EISF považuje za nezbytné.

3. Audity týkající se použití příspěvku Unie prováděné osobami nebo subjekty včetně těch, jež nebyly pověřeny orgány či institucemi Unie, jsou základem celkové jistoty podle článku [127] finančního nařízení.

ČÁST VI

FOND NA PODPORU STABILIZACE

Článek 17

Zřízení fondu na podporu stabilizace

1. Zřizuje se fond na podporu stabilizace.

2. Prostředky fondu na podporu stabilizace pocházejí z:

a) příspěvků členských států poskytovaných na základě dohody;

b) výnosů ze zdrojů fondu na podporu stabilizace, které byly investovány;

c) splátek subvencí úrokových sazeb členskými státy v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. b).

3. Příjmy fondu podpory stabilizace uvedené v odst. 2 písm. a) představují vnější účelově vázané příjmy a příjmy uvedené v odst. 2 písm. c) představují vnitřní účelově vázané příjmy podle čl. [21 odst. 4] finančního nařízení.

4. Pro účely výpočtu příspěvků uvedených v odst. 2 písm. a) je ECB povinna nejpozději do 30. dubna kteréhokoli příslušného roku sdělit Komisi částku měnových příjmů přerozdělených národním centrálním bankám Eurosystému v souladu s článkem 32 Protokolu č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Článek 18

Využívání fondu na podporu stabilizace

1. Prostředky z fondu na podporu stabilizace mohou být využívány pouze pro účely platby subvencí úrokových sazeb členským státům dle ustanovení článku 9.

2. Platba subvence úrokových sazeb nesmí překročit 30 procent dostupných prostředků ve fondu na podporu stabilizace v okamžiku, kdy je taková platba příslušnému členskému státu splatná. Veškeré další platby budou odloženy. Případné nové příspěvky do fondu na podporu stabilizace uvedené v čl. 17 odst. 2 budou nejdříve použity na splnění odložených plateb příslušným členským státům. Je-li odložena více než jedna platba, pořadí, v němž jsou tyto platby uhrazeny, se stanoví na základě doby odložení, počínaje nejdelší.

Článek 19

Správa fondu na podporu stabilizace

1. Komise spravuje fond na podporu stabilizace přímo, a to v souladu s tímto nařízením a akty přijatými v přenesené pravomoci uvedenými v odstavci 3.

2. Komise uplatňuje obezřetnou a bezpečnou investiční strategii, která bude upravena v aktech přijatých v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 3, v souladu se zásadou zdravého finančního řízení při dodržení vhodných pravidel obezřetnosti, a investuje částky držené ve fondu na podporu stabilizace v hotovosti a ekvivalentu hotovosti do nástrojů peněžního trhu, dluhových a úvěrových cenných papírů, jako jsou termínované vklady, dluhopisy, dluhové cenné papíry, obligace nebo cenné papíry kryté aktivy, včetně kuponů s pohyblivou nebo nulovou sazbou, jakož i cenné papíry vázané na index. Investice musí být dostatečně odvětvově, zeměpisně a proporčně rozloženy. Výnosy z těchto investic se připisují ve prospěch fondu na podporu stabilizace.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci na doplnění tohoto nařízení tím, že stanoví podrobná pravidla pro správu fondu na podporu stabilizace a obecné zásady a kritéria investiční strategie v souladu s postupem upraveným v článku 21.

ČÁST VII

KVALITA SYSTÉMŮ A POSTUPŮ V OBLASTI SPRÁVY VEŘEJNÝCH INVESTIC

Článek 20

Kvalita systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic

1. Aby se posílil dopad veřejných investic a případné podpory z EISF, členské státy mají povinnost přijmout nezbytné kroky pro dosažení a zachování vysoké kvality systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic.

2. Nejpozději do [DATUM*dvou let od vstupu nařízení v platnost*] a každých pět let poté Komise posoudí kvalitu systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic v členských státech. Komise vypracuje zprávu obsahující kvalitativní hodnocení a výsledky vycházející z řady ukazatelů, a dle potřeby i doporučení na zlepšení kvality systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic. Tato zpráva se zveřejňuje.

3. Metodika pro hodnocení kvality systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic členských států je upravena v příloze. Komise pravidelně posuzuje vhodnost použité metodiky a kritérií a dle potřeby je upraví nebo pozmění. Změny týkající se výchozí metodiky a kritérií Komise zveřejní.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž se toto nařízení mění nebo doplňuje na základě aktualizace metodiky a kritérií uvedených v odstavci 3, a to v souladu s postupem stanoveným v článku 21.

ČÁST VIII
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 21

Výkon přenesené pravomoci

1. Komisi je za podmínek stanovených tímto článkem svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci.

2. Přenesení pravomoci v souladu s článkem 10, čl. 19 odst. 3 a čl. 20 odst. 5 se Komisi udělí na dobu neurčitou ode dne [DATUM/*vstup tohoto nařízení v platnost*].

3. Přenesení pravomoci uvedené v článku 10, čl. 19 odst. 3 a čl. 20 odst. 5 může být Evropským parlamentem nebo Radou kdykoli zrušeno. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti aktů přijatých v přenesené pravomoci, které jsou již platné.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt přijatý v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, čl. 19 odst. 3 a čl. 20 odst. 5 vstupuje v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 22

Podávání zpráv a přezkum

1. Ukazatele pro vykazování pokroku dosaženého při plnění specifických cílů nařízení stanovených v 36. bodu odůvodnění a článku 1 jsou uvedeny v příloze II.

2. Aby se zajistilo účinné posouzení pokroku programu v dosahování jeho cílů, Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 21 za účelem změny přílohy II, aby se v případě potřeby přezkoumaly nebo doplnily ukazatele a doplnilo toto nařízení o ustanovení, jimiž se stanoví rámec pro sledování a hodnocení.

3. Systém vykazování výkonnosti zajistí, aby se údaje týkající se sledování provádění a jeho výsledky shromažďovaly účinně, efektivně a včas. Za tímto účelem se příjemcům podpory z EISF uloží přiměřené požadavky na podávání zpráv.

4. Hodnocení se provádějí včas, aby je bylo možné promítnout do rozhodovacího procesu.

5. Průběžné hodnocení EISF se provede, jakmile budou k dispozici dostatečné informace o provádění EISF. Závěrečné hodnocení EISF provede Komise čtyři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto hodnocení mimo jiné posoudí:

a) účinnost tohoto nařízení;

b) příspěvek EISF k provádění hospodářských politik členských států takovým způsobem, aby posilovaly soudržnost v Unii;

c) příspěvek tohoto nařízení ke splnění strategie Unie pro růst a zaměstnanost;

d) vhodnost rozvoje dobrovolného pojistného mechanismu, jehož úkolem je makroekonomická stabilizace.

Hodnocení se případně doplní o návrh změn tohoto nařízení.

6. Komise sdělí závěry hodnocení spolu se svými připomínkami Evropskému parlamentu, Radě, Euroskupině, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

Článek 23

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost [dvacátým dnem po] vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. b) vstupuje v platnost dne [DATUM].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

1.2. Příslušné oblasti politik (skupina programů)

1.3. Povaha návrhu/podnětu

1.4. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5. Doba trvání akce a finanční dopad

1.6. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

2.2. Systém řízení a kontroly

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

3.2.2. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.3.2. Příspěvky třetích stran

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení evropské funkce investiční stabilizace.

1.2. Příslušné oblasti politik (skupina programů)

Hospodářská a měnová unie

1.3. Návrh/podnět se týká:

X☐**nové akce**

☐**nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**[23]

☐**prodloužení stávající akce**

☐**sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci**

1.4. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.4.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu.

Iniciativa vychází ze sdělení Komise ze dne 6. prosince 2017 o nových rozpočtových nástrojích pro stabilní eurozónu v rámci EU, která je součástí balíčku iniciativ prohloubení hospodářské a měnové unie v Evropě. Vychází především ze zprávy pěti prezidentů o dokončení hospodářské a měnové unie v Evropě ze dne 22. června 2015 a diskusního dokumentu Komise o prohloubení hospodářské a měnové unie z 31. května 2017.

Uplatní se na členské státy eurozóny, jakož i členské státy, které přistoupily k ERMII, pokud splňují kritéria způsobilosti a aktivace stanovená tímto nařízením.

Toto nařízení vstupuje v platnost [20. dnem po] po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

1.4.2. Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účelnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Důvody pro akci na evropské úrovni (*ex-ante*): V měnové unii existuje několik obranných položek proti rušivým otřesům: pružné trhy, včetně efektivních finančních trhů, zdravé vládní politiky (včetně vytváření fiskální rezervy v dobrých ekonomických časech pro získání prostoru na absorbování otřesu, pokud nastane) a sada obecných nástrojů pro řešení krizových situací. Nicméně i navzdory všem těmto prvkům, v případě rozsáhlých otřesů nejsou tyto dostatečné na zajištění řádné

[23] Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

hospodářské stabilizace, zejména v malých otevřených ekonomikách, jak ukázala nedávná finanční krize. Je zapotřebí finanční nástroj na úrovni eurozóny, který by dokázal zvládnout rozsáhlé otřesy, aby byla překonána přetížená národní subsidiarita. Jak klíčový doplňující prvek by měla být v případě rozsáhlých otřesů zasahujících členský stát nebo několik členských států aktivní funkce stabilizace, pokud dojde k naplnění limitů jiných mechanismů a vnitrostátních politik, což vede k vyšším hospodářským rizikům pro členský stát samotný, ale i pro oblast jako celek. Bylo by důležité zabránit, aby otřesy a výrazné poklesy způsobily hlubší a širší náročné situace. Funkce stabilizace by zabránila takovým situacím poskytnutím možnosti poskytnout podporu členským státům pod intenzivním tlakem. Vhodnější a proticyklicky působící fiskální politiky na celostátní úrovni by rovněž přispěly ke konzistentnějšímu celkovému fiskálnímu přístupu, což je spojeno s pozitivními přesahy i pro další členské státy. Navíc by funkce stabilizace poskytla podporu členským státům, pokud dojde ke snížení prostředků pro stabilizaci na celostátní úrovni, nicméně dříve, než bude třeba vyhledat finanční pomoc, čímž lze potenciálně docílit snížení nákladů na ozdravení.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (*ex-post*) Evropská funkce investiční stabilizace by měla stabilizovat způsobilé veřejné investice v členských státech zasažených rozsáhlými asymetrickými otřesy, pokud fungování národních automatických stabilizátorů není dostatečné, vnitrostátní fiskální politika čelí komplexnímu rozhodování mezi stabilizací a udržitelností, peněžní politika je omezena a koordinace fiskální politiky dosáhla svých limitů. Podporou veřejných investic by režim mohl pomoci zabránit podstatnému poklesu střednědobého a dlouhodobého růstu v důsledku ozdravení na celostátní úrovni a mohl by tak přispět i k tomu, aby dotčený členský stát nemusel v důsledku otřesu žádat o finanční pomoc.

1.4.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti.

Je to poprvé, co je v rámci prohlubujících reforem HMU zaváděna funkce stabilizace. Poslední finanční krize ukázala zranitelnost členských států v případě rozsáhlých hospodářských otřesů, a to včetně těch členských států se zdravými veřejnými financemi *ex-ante*. Tyto otřesy vedly k podstatnému zhoršení fiskální pozice dotčených členských států a v mnoha případech vedly k tomu, že tyto členské státy požádaly o programy finanční pomoci. Nicméně v době žádosti o programy finanční pomoci byly již náklady na hospodářské ozdravení velmi vysoké a ozdravení, které následovalo, mělo výrazný dopad na jejich středně- a dlouhodobá tempa růstu. Funkce stabilizace by se zaměřila na zabránění opakování takových scénářů v případě budoucích krizí.

1.4.4. Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji

Nástroj EISF upravený návrhem nařízení je v souladu s jinými nástroji v rámci politiky soudržnosti. Nástroj doplňuje programy podporované Unií v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti, Evropského sociálního fondu, Evropského námořního a rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, které v posledních letech představovaly více než polovinu celkových veřejných investic, čímž významně přispěly ke zrychlování procesu, díky němuž regiony a země v celé EU dohánějí své hospodářské i sociální zpoždění. V tomto ohledu je třeba připomenout, že bylo dosaženo silnější provázanosti mezi prioritami evropského semestru a programy podporované Unií v rámci Evropského

fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti, Evropského sociálního fondu, Evropského námořního a rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, a to zavedením podmínek *ex-ante* a makroekonomických podmínek prostřednictvím nařízení o společných ustanoveních. Podobné podmínky stanoví způsobilost pro podporu v rámci nástroje EISF. Nástroj EISF navíc doplňuje jiné nástroje na úrovni EU, které mohou konkrétně pomoci změkčit ekonomické otřesy na celostátní nebo místní úrovni, jako je Fond solidarity Evropské unie, který poskytuje finanční pomoc členským státům/regionům postiženým velkými katastrofami, a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, který poskytuje podporu lidem, kteří ztratili zaměstnání v důsledku rozsáhlých strukturálních změn ve vzorcích světového obchodu nebo v důsledku globální hospodářské a finanční krize.

1.5. Doba trvání akce a finanční dopad

☐**Časově omezená doba trvání**

☐ s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby

X☐**Časově neomezená doba trvání**

Provádění s dobou zavádění v [20. den] následující po zveřejnění nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Návrh bude proveden teprve poté, co členské státy splní kritéria způsobilosti a kritéria pro aktivaci. Uplatní se v případě splnění dvojí podmínky pro aktivaci.

1.6. Předpokládaný způsob řízení[24]

X☐**Přímé řízení** Komisí

X☐ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐**Sdílené řízení** s členskými státy

☐**Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,

☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),

☐ EIB a Evropský investiční fond,

☐ subjekty uvedené v článcích 70 a 71 finančního nařízení,

☐ veřejnoprávní subjekty,

☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky,

☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,

☐ osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Na základě žádosti členského státu Komise posoudí, zda příslušný členský stát splňuje kritéria pro aktivaci a kritéria způsobilosti pro získání oprávnění na využití funkce stabilizace. Navíc v roce následujícím po vyplacení půjčky z EISF Komise

[24] Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

posoudí, zda příslušný členský stát dodržel podmínku, že půjčka bude investována do způsobilých veřejných investic a že členský stát zachoval stejnou úroveň veřejných investic ve srovnání se svými veřejnými investicemi během předchozích pěti let. Komise může nicméně dospět k závěru, že úroveň veřejných investic, kterou by měl členský stát zachovat, je neudržitelná, a v takovém případě stanoví úroveň veřejných investic, kterou by měl členský stát udržet.

Pro výpočet příspěvků do fondu podpory stabilizace bude ECB povinna nahlásit Komisi nejpozději do 30. dubna příslušného roku částku měnových příjmů přerozdělených národním centrálním bankám v souladu s článkem 32 Protokolu č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky pro členské státy eurozóny.

Pro členské státy mimo eurozónu, bude jejich příspěvek do fondu podpory stabilizace vypočten na základě stejného srovnání (měnové příjmy v rámci Eurosystému), nicméně dle specifického klíče výpočtu.

Do dvou let od vstupu nařízení v platnost a každých pět let poté Komise posoudí kvalitu systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic v členských státech. Vypracuje zprávu, která bude obsahovat kvalitativní zhodnocení a výsledky na základě sady ukazatelů. V případě potřeby rovněž poskytne doporučení pro zlepšení kvality systémů a postupů v oblasti správy veřejných investic. Zpráva komise bude zveřejněna.

Každých pět let Komise přezkoumá provádění tohoto nařízení a vypracuje o něm zprávu. Tato zpráva bude zaslána Evropskému parlamentu, Radě a Evropské skupině. Na základě výsledků zprávy, pokud to bude vhodné, Komise zprávu doplní o návrh dodatků k tomuto nařízení.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie.

Článek 16 nařízení upravuje právo Evropského účetního dvora provádět v příslušném členském státě veškeré finanční kontroly nebo audity, jež považuje ve vztahu k řízení podpory z EISF za nezbytné. Komise, včetně Evropského úřadu pro boj proti podvodům, má právo vyslat své úředníky nebo řádně zplnomocněné zástupce, aby v příslušném členském státě provedli jakékoliv technické či finanční kontroly nebo audity, které v souvislosti s touto podporou EISF považuje za nezbytné.

Komise s ohledem na složku půjčky tohoto režimu rozhodne o podmínkách půjčky (tj. o částce, průměrné splatnosti, vzorci pro stanovení ceny, lhůtě dostupnosti půjčky a částce subvence úrokových sazeb, jakož i dalších pravidlech nezbytných pro poskytnutí podpory). Náklady vzniklé Unii při uzavírání a provádění jednotlivých operací, ponese členský stát, který přijímá půjčku z EISF. Komise zavede nezbytná opatření pro správu půjček s ECB. Příslušný členský stát je povinen otevřít speciální účet u své národní centrální banky pro správu přijaté podpory z EISF. Splatné částky jistiny s úrokem z půjčky z EISF převádí na účet u ECB čtrnáct pracovních dní (podle systému TARGET2) před odpovídajícím dnem jejich splatnosti.

S ohledem na správu fondu na podporu stabilizace pro subvenci úrokových sazeb článek 19 nařízení předpokládá, že Komise uplatní obezřetnou a bezpečnou

investiční strategii v souladu se zásadou zdravého finančního řízení dle odpovídajících pravidel obezřetnosti. Komise investuje částky držené ve fondu na podporu stabilizace v hotovosti a ekvivalentu hotovosti do nástrojů peněžního trhu, dluhových a úvěrových cenných papírů, jako jsou termínované vklady, dluhopisy, dluhové cenné papíry, obligace nebo cenné papíry kryté aktivy, včetně kuponů s pohyblivou nebo nulovou sazbou, jakož i cenné papíry vázané na index. Investice musí být dostatečně odvětvově, zeměpisně a proporčně rozloženy. Výnosy z těchto investic budou připsány ve prospěch fondu na podporu stabilizace.

Financování fondu na podporu stabilizace bude zahrnovat příspěvky členských států, výnosy z investovaných zdrojů fondu na podporu stabilizace a splátky členských států v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. b) nařízení.

2.2.2. Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění.

Půjčky z EISF poskytnuté členským státům jsou kryty zárukou z rozpočtu EU a jsou spojeny s finančním rizikem. Maximální výše půjček, které mohou být členským státům poskytnuty na základě tohoto nařízení, je omezena na 30 miliard EUR jistiny. Rozpočet EU má nezbytné prostředky na pokrytí finančních rizik souvisejících s těmito půjčkami.

Fond na podporu stabilizace pro subvence úrokových sazeb nepřijímá zdroje z rozpočtu EU.

2.2.3. Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)

Jeden rok po vyplacení podpory ve formě půjčky v rámci nástroje Komise ověří, zda přijímající členský stát podporu investoval do způsobilých veřejných investic ve výši odpovídající minimálně hodnotě půjčky a zda zachoval úroveň veřejných investic ve srovnání s průměrnou úrovní svých veřejných investic v průběhu předchozích pěti let, s výjimkou případů, kdy Komise považuje takovou úroveň za neudržitelnou. Pokud nebude toto kritérium dodrženo, bude přijato rozhodnutí o požadavku na předčasné splacení půjčky (v plné výši nebo částečně) a neposkytnutí subvence úrokových sazeb. Tento nápravný mechanismus má za cíl zajistit, aby rozpočtu Unie nevznikly žádné podmíněné závazky v důsledku nezpůsobilých investic.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Evropský účetní dvůr má právo provádět v příslušném členském státě veškeré finanční kontroly nebo audity, jež považuje ve vztahu k řízení podpory EISF za nezbytné.

Komise, včetně Evropského úřadu pro boj proti podvodům, má právo vyslat své úředníky nebo řádně zplnomocněné zástupce, aby v příslušném členském státě provedli jakékoliv technické či finanční kontroly nebo audity, které v souvislosti s touto podporou EISF považuje za nezbytné.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruh víceletého finančního rámce a nově navržené výdajové rozpočtové položky

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo 2Okruh soudržnosti a hodnot	RP/NRP[25]	zemí ESVO[26]	kandidátských zemí[27]	třetích zemí	ve smyslu čl. [21 odst. 2 písm. b)] finančního nařízení
		NRP	NE	NE	NE	ANO

[25] RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

[26] ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

[27] Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	**<…>**	2 Okruh soudržnosti a hodnot

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po roce 2027***	**CELKEM**
Operační prostředky (v členění podle rozpočtových položek uvedených v bodě 3.1)	Závazky	(1)									
	Platby	(2)									
Prostředky správní povahy financované z krytí programu[28]	Závazky = Platby	(3)									
Prostředky na krytí programu CELKEM	Závazky	=1+3									
	Platby	=2+3									

Okruh víceletého finančního rámce	7	„Správní výdaje“

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po roce***	**CELKEM**

[28] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

									2027	
Lidské zdroje		0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	**0,858**		**5,291**
Ostatní správní výdaje										
CELKEM prostředky na OKRUH 7 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	**0,858**		**5,291**

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po roce 2027***	**CELKEM**
CELKEM prostředky ze všech OKRUHŮ víceletého finančního rámce	Závazky	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	**0,858**		**5,291**
	Platby	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		**5,291**

3.2.2. Odhadovaný souhrnný dopad na prostředky správní povahy

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

X☐ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Roky	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**CELKEM**
OKRUH 7víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	**0,858**	**5,291**
Ostatní správní výdaje								
Mezisoučet za OKRUH 7víceletého finančního rámce	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	**0,858**	**5,291**

mimo OKRUH 7[29] víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní výdajesprávní povahy								
Mezisoučetmimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce								

CELKEM	**0,715**	**0,715**	**0,715**	**0,715**	**0,715**	**0,858**	**0,858**	**5,291**

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

3.2.2.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů —

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

X☐ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

Roky	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**

[29] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)								
Ústředí a zastoupení Komise		5	5	5	5	5	6	6
Delegace								
Výzkum								
•Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE) – SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD [30]								
Okruh 7								
Financovaní z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce	– v ústředí							
	– při delegacích							
Financovaní z krytí programu [31]	– v ústředí							
	– při delegacích							
Výzkum								
Jiné (upřesněte)								
CELKEM		**5**	**5**	**5**	**5**	**5**	**6**	**6**

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	
Externí zaměstnanci	

[30] SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

[31] Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.3. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

☐ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran

☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Roky	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**CELKEM**
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

☐ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

X☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:

☐ na vlastní zdroje

X☐ na jiné příjmy

uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐ X

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová rozpočtová položka:	Dopad návrhu/podnětu[32]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
Článek: Vyžaduje se položka X pm							

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

Ze správy aktiv fondu na podporu stabilizace budou vznikat vnitřní účelově vázané příjmy.

[32] Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.